

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה שלא מן המניין, מס' 7

מיום ראשון, כ"ד בטבת תש"ע, 10.1.2010

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 7 מישיבת המועצה שלא מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, כ"ד בטבת תש"ע, 10.1.2010, בשעה 19:00

משתתפים:

מר יצחק רוכברגר	- ראש העירייה
מר מאיר דורון	- סגן ומ"מ ראש העיר
גב' שירה אבין	- סגנית ראש העיר
מר גיא קלנר	- חבר מועצה
מר טל עזגד	- חבר מועצה
מר אורן ברעוז	- חבר מועצה
מר משה אורי לוי	- חבר מועצה
מר שרגא קירשנר	- חבר מועצה
מר עידן למדן	- חבר מועצה
ד"ר יונה ברגור	- חבר מועצה
מר אבירם גרובר	- חבר מועצה
מר שמואל גריידי	- חבר מועצה
מר יעקב קורצקי	- חבר מועצה
מר חיים חשטא	- חבר מועצה

חסרים:

גב' שירלי ברנדס - חברת מועצה

נוכחים:

מר הרצל נחום	- מנכ"ל
עו"ד מיכה בלום	- היועץ המשפטי
מר גיל גורדון	- גזבר העירייה
מר ערן זמיר	- מבקר העירייה
אדר' טלי שמחה אליקים	- מהנדסת העירייה
אדר' ולדימיר לוי	- סגן מהנדס העירייה
גב' פרח מלך	- ע. ראש העירייה וסמנכ"ל העירייה
עו"ד אילת שושני-גי'נו	- מנהלת מח' נכסים
גב' מיכל מנקס	- מנהלת אגף החינוך
מר עינב בן יעקב	- מנהל G.I.S

עיריית רמת השרון

פרטיכל מליאה שלא מן המניין מס' 7, מיום 10.1.2010

על סדר היום:

1. אישור תקציב העירייה לשנת 2010
2. אישור תקציב פיתוח לשנת 2010

מר יצחק רוכברגר: חברים, ערב טוב. אני רוצה לפתוח את ישיבת המליאה שלא מן המניין, שנושאה הוא אישור תקציב העירייה לשנת 2010, גם תקציב רגיל וגם תקציב הפיתוח. הערה, מאחר שבדיון הקודם אני לא השתתפתי, אז לא הערה, אני רוצה להודיע לחברים שישבת המליאה הבאה תהיה ב-7/2, בעזרת השם, במתחם פי גלילות. ולמה במתחם פי גלילות? כי חונכים את המרכז העולמי הירוק של המכוניות החשמליות, ואנחנו אישרנו את זה הרי בוועדת תכנון ובנייה, והולכים לחנוך שם את המרכז העולמי הראשון במקום. אני, בצעד חריג, אבקש שהישיבה תתחיל משעה ארבע והחברים יקבלו הדרכה על המכוניות החשמליות במתחם, על המגרש שנמצא שם. לאחר מכן אנחנו ניכנס שם לאחד המשרדים ונקיים שם את ישיבת המועצה. אז תזכרו רק שב-7 אנחנו נקיים חריג את הישיבה, נתחיל אותה בשעה ארבע עם הדרכה במקום.

1. אישור תקציב העירייה לשנת 2010

מר יצחק רוכברגר: נושא תקציב העירייה לשנת 2010 עלה בישיבת ועדת הכספים, אושר בוועדת הכספים, כאשר אמרנו שם שאם יש איזשהם תיקונים כאלה או אחרים, יש אפשרות להעלות את זה בישיבת המועצה, את התיקונים, להביא במהלך ה-10 ימים ולהביא את זה לישיבת המועצה. חלק מהנושאים אכן הוערו ועלו ותוקנו, חלק נמצאים פה ויקבלו גם תשובות, ויונה גם עשה עבודה, וחלק מהדברים שהוא מעלה פה בכתב, העבודה המסודרת, אנחנו נתייחס, כי חלק מהדברים שהוא כבר אמר בוועדה ונמצאים פה לקחנו לתשומת לבנו ותיקנו אותם. ההערות הן הערות מאוד בונות, מאוד חשובות, וחלק מהן נתייחס אליהן, נקיים אותן, ניישם אותן, וחלק תשובות

שהוא קיבל ויקבל אותן גם עכשיו. אחרים שירצו להעלות איזשהן הערות, נתייחס אליהן גם בהמשך.

עוד הערה, אנחנו מדברים עכשיו על התקציב השוטף. התקציב השוטף הוא תקציב שמוצע ועומד על 304,680,000 ₪. אני רוצה לציין שדווקא כאשר אנחנו 6 שנים, ואני אמרתי את זה גם בוועדת הכספים, איננו מעלים את שיעור הארנונה למגורים וגם למסחר ברמת השרון, אנחנו מנסים לתת את רמת השירות הגבוהה ביותר, הטובה ביותר, היעילה ביותר, תוך כדי התאמה לתקציב, ובסופו של דבר לסיים את שנת התקציב גם בצורה מאוזנת ולא בצורה גירעונית, ואני 6 שנים מסיימים את התקציב בצורה מאוזנת. רמת השירותים בעיר לא תקטן, ההפך, היא תהיה באותה רמה ואפילו גם יותר, תוך כדי מה שנקרא התאמות מסוימות שקורות.

לגבי תקציב הפיתוח, כמובן זה במקביל או תואם את ההכנסות שאמורות להיות. צפי ההכנסות שלנו ידוע, הוא יוצג גם פה, ובהתאם לכך גם תקציב הפיתוח שלנו וגם הביצוע של הפיתוח שלנו ייעשה.

היו הערות מאוד בונות, אמרתי את זה קודם לכן, במשפט המפתח, של יונה, שאם אפילו לדוגמא בנושאים מסוימים אתה נמצא ברמה מאוד טובה ומאוד גבוהה, עדיין כדאי לבדוק את עצמנו, לבחון את עצמנו, אם אנחנו נמצאים ברמה גבוהה, אם אי אפשר להיות ברמה עוד יותר גבוהה, ובהחלט ההערה הזאת תיושם ותקויים, כי אנחנו רוצים להיות כמה שיותר טובים, כמה שיותר מוצלחים וכמה שיותר, מה שנקרא, מנצלים את התקציב ברמות הכי טובות, תוך כדי בחינה של התקציב תוך כדי המהלכים שלה שנים. בהחלט ההערה הזאת שלו היתה הערה מאוד בונה, הוא יתייחס לזה עוד מעט גם בהמשך ואנחנו גם נענה על זה. בבקשה, גיל.

מר גיל גורדון: אני אציג את התקציב השוטף, לאחר מכן נעשה דיון עליו, ולאחר מכן נציג את תקציב הפיתוח ע"י מהנדסת העיר. אני אדבר משהו בסביבות 20 דקות, אני אבקש שתתנו לי לגמור ברצף את ההצגה ואחרי זה נעשה דיון.

כדי קצת למקם אותנו, אמרנו ננסה למקם מבחינת נתונים דמוגרפיים. מה שקורה נכון להיום, לפי משרד הפנים יש היום בסביבות 44.5 אלף תושבים ברמת השרון, בגילאים 3 עד 17 יש 7,200 תלמידים, גילאים 60 פלוס – 9,500. הדרגה החברתית כלכלית זה סקאלה שהולכת מ-1 עד 10, רהט לדוגמא זה 1, נראה בהמשך גם את הפירוט, נמצאת היום רמת השרון בדרגה 9. מבחינת ערים זו הדרגה הגבוהה ביותר. העיר היחידה. בוא נאמר, 10 זה סביון, כפר שמריהו, אבל זה לא ערים בסדר גודל כזה, זה יישובים קטנים. דבר נוסף שחשוב להדגיש זה הנושא של שביעות רצון. עשו סקר אובייקטיבי של משרד הפנים, הלמ"ס, ומצאו שאנחנו בין הערים הגבוהות ביותר מבחינת שביעות רצון של התושבים משירותי עירייה בעיר.

דבר נוסף, קצת למקם אותנו מבחינת נתונים על פני הגרפים, נוכל לראות פה, יש לנו 2005 למול 2009. האוכלוסייה בעיר גדלה מ-2005 מ-41,000 ל-44,363, כאשר במהלך השנים האלה יצאו מהעיר בסביבות 10,000 תושבים ונכנסו 8,000. כלומר, היתה פה הגירה שלילית של בסביבות 2,000, אבל הילודה הפנימית הביאה בסביבות 5,000 ילדים שלמעשה הגדילו את מה שאנחנו רואים פה, בסביבות 3,300 גידול מבחינת האוכלוסייה. כאן ניתן לראות את היציאה ואת הכניסה בשנה הזאת, 2005-2009. מבחינת זכרים, כמו שאתם רואים, יש 1,000 פחות מנשים. גם בנושא של גירושים, יש לנו מעט יחסית לממוצע הארצי גרושים. בתי אב, כמו שניתן לראות פה, יש עלייה של בסביבות 1,000 בתי אב ל-14,400. זה ככה מבחינת סדרי גודל.

אם אנחנו רוצים לראות מבחינה השוואתית איך אנחנו, עיר צעירה, לא צעירה, בהשוואה לערים אחרות. אז אם נסתכל מגילאי 0 עד 17, רעננה בולטת פה כעיר יחסית צעירה, אנחנו פחות או יותר בממוצע וקצת פחות אפילו, למרות שיש מגמה משנת 2006 שיותר ויותר, אם זה נווה גן, מתחם אלון וכן הלאה, כניסה של יותר ויותר ילדים והצערה של האוכלוסייה. מגיל 18 עד 21 גם פה יחסית אנחנו בממוצע קצת פחות, 5%, ופה עוד פעם רעננה בולטת ב-9%. אם נסתכל הלאה על גילאי 22-59, זה למעשה הגילאים שהם הפרודוקטיביים ומפרנסים וכן הלאה, פה יחסית אנחנו עולים בממוצע. כלומר, עדיין זה מראה, אם נסתכל גם על הגיל הזה וגילאי 60-90, שגם פה אנחנו סביב הממוצע, בגדול אפשר להגיד שרמת השרון היום היא בכיוון של הממוצע מבחינת האוכלוסייה. כלומר, זו לא עיר צעירה מדי, לא עיר זקנה מדי.

מר מאיר דורון: צריך לזכור שיש לנו את בתי האבות, בתי האבות הוסיפו לנו.

מר גיל גורדון: מצד אחד בתי האבות הוסיפו לנו, שיצאו אנשים מבתים ועברו לבתי אבות, מצד שני הם פינו בתים ונכנסה אוכלוסיה יותר צעירה.

מר מאיר דורון: אבל באו גם מבחוץ.

מר גיל גורדון: כן. אם ננסה לראות על טווח זמן קצת יותר ארוך, מ-2003 עד 2009, ניתן לראות שבגילאי 0 עד 17 יש לנו גידול של 25%, מ-8,000 ל-10,000, שזה גידול מאוד משמעותי. גידול דומה, או קצת פחות, יש לנו באוכלוסייה מבוגרת, מגילאי 60 עד 69, שזה התכלת, שזה די יציב פחות או יותר, עם גידול קטן, ומ-70 עד 90, שזו האוכלוסייה של בתי האבות שמאיר ציין כרגע, כאן אנחנו עם גידול מ-4,300 ל-5,300. כלומר, פה יש גידול

פחות או יותר באותה מגמה כמו של החבר'ה הצעירים יותר. אם ננסה לראות קצת נתונים השוואתיים בין הרשויות, לראות איפה אנחנו ממוקמים, אז אי מבחינת המשתנה הסוציו-אקונומי, אנחנו נמצאים, כמו שאמרנו, מבחינת ערים, במקום הגבוה ביותר. פה ניתן לראות את הערים השונות, כמו שאמרנו רהט היא ברמה הנמוכה ביותר, בני ברק מוכר לנו הנושא, גם כן בדרגה 2 וכן הלאה. ירושלים, לדוגמא, דרגה 4. כאשר אנחנו מדברים על הנושא של המשתנה הסוציו-אקונומי, הוא מורכב ממקורות כספיים, דיור, ציוד הדירה, יש נושא של רמת מינוע – איזה רכבים יש לתושבים במקום, השכלה – אקדמאים / לא אקדמאים, תעסוקה ואבטלה וכל ההיבטים האלה שמתחברים ביחד ועושים את המדד הזה שקובע את הרמה של העיר. כאן אנחנו יכולים לראות שאנחנו 9. 10, כמו שצינו, זה יישובים קטנים יותר.

כאן יש לנו נתונים, שהם האחרונים שהתפרסמו בפרסומים הרשמיים של המדינה, שזה בשנת 2007. בשנת 2007 ההוצאה ברמת השרון בהשוואה לרוב הערים, היינו בדרגה, אפשר להגיד הגבוהה ביותר, שזה 7,781 ש מהתקציב השוטף לתושב. בנושא הפיתוח היינו ברמה אפילו עוד יותר גבוהה בצורה משמעותית על פני כל הערים האחרות. כך שפה יש לנו בהחלט השקעה מאוד מסיבית פר תושב ביישוב.

עכשיו הגענו לתקציב השוטף. דבר ראשון, כמו שנאמר פה, חשוב לפני שעושים תקציב לקבוע מה היעדים ולהראות באמת שאנחנו מיישמים את היעדים בתקציב. מבחינת היעדים, בראש סדר העדיפויות שמנו את החינוך, כאשר יש לנו שיפור והרחבת שירותי החינוך, תוך פיתוח תוכניות ומסגרות לכלל אוכלוסיית התלמידים. כשאנחנו אומרים כלל, הכוונה זה לקחת כל אוכלוסייה ולתת לה את המסגרת שמתאימה לה כדי שנוכל לקדם אותה עם הקשיים הספציפיים, או להפך, אם זה מחוננים עם היתרונות שלהם, ולתת לכל אחד את האפשרות למנף ולתגבר אותו בהתאם למגבלות או היתרונות

שלו. זה בא לידי ביטוי, כפי שתראו בהמשך, בצורה מאוד משמעותית בגידול שעשינו בתקציב החינוך. בנושא של פריסת השירותים העירוניים, השנה בולט הנושא בתקציב השוטף, הנושא של כניסה של נווה גן מצד אחד ומתחם אלון מהצד השני, שמחייב בנושא התברואה, לדוגמא, תאורה, גינון, חינוך וכן הלאה, לעשות פריסה של השירותים האלה על פני העיר, והפריסה הזו גורמת גם היא להוצאות שמעבר לשנים הרגילות. בנושא של תרבות ופעילות פנאי אנחנו גם משקיעים, אם זה בנושא של ספורט, השקעות בפרויקט שבילי אופניים במערב העיר, פארק בסמוך לרח' הנצח אנחנו מתכוונים עכשיו להקים, שיפור מבנה יד לבנים שנעשה אותו בפרויקט דו שנתי, ומדובר השנה לעשות את הפקת הביאנלה וכמובן האירועים הרגילים. רק לסבר את האוזן, אם אנחנו מדברים על תרבות, עשינו השוואה לערים אחרות ואנחנו בצורה משמעותית, בנושא התרבות, משקיעים הרבה יותר כסף מערים, לדוגמא, אפילו השוויתי עם ראשון לציון וערים קטנות יותר, אבל זה תוך כדי הדיון נדבר על זה. בנושא איכות הסביבה השנה גם כן שמנו דגש מיוחד. יש את הנושא של הרחבת הטיפול בנושא המחזור והאנרגיה החלופית. קיבלנו ממשד איכות הסביבה מענק של 700,000 ₪ לצורך נושא המחזור והטיפול של הטיפול בו, כאשר אנחנו מחויבים לתת כנגד זה 300,000 ₪, כך שזה מגביל בתחום הזה את ההוצאה. וגם אנחנו בימים אלה עובדים על מכרז בנושא של התאים הפוטו-וולטאים לצורך הנושא של אנרגיה חלופית, לנצל את המשאב של הגגות שיש לנו בעיר. נושא מים וביוב, כמו שידוע לכולנו, מ-1/1/09 נושא המים והביוב יצא מרשות העירייה ועבר לאחריות תאגיד המים שרונים. אנחנו בשנה הראשונה אכלנו לא מעט מרורים עם הנושא, כי לא באשמת התאגיד, גם באשמת המדינה שלא נערכה, והיו הרבה מאוד תוכניות וירדו תוכניות ועלו תוכניות, ופחות או יותר זה התייצב בסוף שנת 2009, מה שמאפשר גם לנו יחד איתם לבנות עכשיו תוכנית מסודרת, בין היתר לתיאום

של נושא העבודות והתשתיות בעיר. אני חייב לציין שבימים האחרונים גם הפתיעו אותנו ושילמו לנו 500,000 ₪ על חשבון החוב שלהם, שהם אמורים כל שנה לשלם לנו בסביבות 3.4 מיליון ₪ בהתאם להסכם בגין העברת הנכסים של המים והביוב מהעירייה לתאגיד. כך שהם מתחילים לעמוד בהתחייבויות שלהם בצורה מסודרת. בנושא רווחה, במהלך שנת 2009 היתה שנה של מצוקה והיה גידול משמעותי בפניות, בסביבות במוצע של 30% בהשוואה לשנים קודמות. בהתאם לזה גם השנה אנחנו נערכנו לאותו גידול בפניות. אז זה מבחינת היעדים.

במקביל, יש כמה דברים שהם איפשהו יצרו לנו מסגרת, או תנאי סביבה שאנחנו חייבים להתייחס אליהם מבחינה תקציבית. כמו שאמרתי, נושא תאגיד המים והביוב שרוונים, למעשה אם אני אראה את הנתונים, וטראו בהמשך איך זה על פני שנים עבד, בשנת 2008 נותר הפרש בין ההוצאות לבין ההכנסות בנושא המים והביוב של 8.1 מיליון ₪, ששימש את התקציב השוטף. בשנת 2009 היה עוד איזשהו סכום מסוים שקיבלנו כמענק וגם בשנת 2010 נקבל אותו, אבל בגדול נוצר פה חור בתקציב שהוא משמעותי ואנחנו מצאנו דרך איך לסתום את אותו חור וזה נראה בהמשך. אם אנחנו מסתכלים רק לראות את המאזן של נושא התאגיד, בשנת 2010, כמו שאמרתי, אמדן של 8.1. מצד שני, מחירי המים צפויים לעלות במהלך כל השנה ב-40% בשתי פעימות, פעימה אחת של 25% כבר התבצעה, בסביבות יולי אמורה להתבצע פעימה נוספת של 15%. זה ייצור הגדלה בתחום המים של 1.1 מיליון ₪ יחסית למה שהיה במחירים הקודמים. יש תוספת של מענק תיאגוד, כמו שאמרתי, שהמדינה נותנת לנו בעקבות הנושא של הקמת התאגיד, 1.9 מיליון ₪. זו ההלוואה שדיברנו, 3.4 מיליון ₪, שהתאגיד משלם לנו והשנה הוא התחיל לעשות את זה. דבר נוסף, כתשלום חד פעמי, כבר דיברנו על זה במהלך השנה כשדיברנו על נושא של עדכון התקציב, יש את החזר המע"מ בגין הנכסים

שהעברנו לתאגיד, מצאנו דרך לבוא ולקבל משלטונות מע"מ החזר בגין אותם הנכסים שבזמנו קנינו ושילמנו על זה מע"מ. להערכתנו זה יהיה בסביבות ה-3.5 מיליון ₪ ואולי אפילו יותר מזה. זה פחות או יותר עושה לנו איזשהו מאזן די שווה השנה הזאת של אותו הפסד של 8.1 למול ההכנסות.

בשנה החולפת, שנת 2009, ניצלו החברים מתע"ש והצליחו להגיע עם קבוצות לחץ כאלו ואחרות בחוק ההסדרים, והצליחו להוריד את התעריף של קרקע תפוסה שהיא אצלם בהיקפים די משמעותיים, מתעריף של 1.16 ₪ למטר ל-11 אגורות בלבד. כלומר, הורידו את זה לעשירית. הפגיעה שלנו בארנונה בהיבט הזה הביאה בסביבות 1 מיליון ₪ בהכנסות מארנונה. מצד שני, עשינו סקר ומדידות של השטחים בבסיסי צה"ל והסקר הזה הביא להכנסה בכל שנה, משנת 2009, של 4.5 מיליון ₪ מעבר להכנסות שהיו עד אותו מועד.

מר עידן למדון: זו תוספת הכנסה לפני העדכון, עכשיו בעקבות התיקון זה עדיין 4.5 מיליון ₪?

מר גיל גורדון: לא, זו רק התוספת 4.5 מיליון ₪. הסכום כולו בסביבות 12 ומשהו מיליון. תע"ש לא. בשנת 2010 הצטברו הרבה מאוד הסכמי שכר והגיעו למצב שגרמו לנו לתוספת מאוד משמעותית בתחום השכר, בסביבות 5.6 מיליון ₪, מתוך זה 3.2 מיליון ₪ מיועדים לחינוך. כמו שאמרנו, מחזור מתקני טיפול ופסולת, יש את המיליון ₪ שהזכרתי מקודם, מתוכם ה-700,000 ₪ אנחנו מקבלים מהמשרד לאיכות הסביבה.

בנושא חינוך גם כן היה שינוי מאוד משמעותי, שאנחנו בדקנו את זה 5 פעמים הלך ושוב. גידול של 28% בנושא הסעות, כאשר הרוב נובע מנושא של חינוך מיוחד. אם יהיה צורך אז גם מיכל תתייחס לזה ביתר פירוט. עשינו בדיקות וזה המצב, זה 1.7 מיליון ₪ על תקציב של בסיבות 7.7 מיליון ₪ בסך הכל, עלייה מאוד גדולה.

אם אנחנו רוצים לקבל את התחושה מה קרה בתקציב העירייה במהלך השנים 2002 עד 2010, אנחנו רואים שיש עלייה שנראית די מתונה, אבל אם אנחנו לרגע נזכור שכאן למעשה התאגיד, שההיקף שלו בסביבות 42 מיליון ₪, למעשה יצא, אז אנחנו רואים שבשנת 2009 נעשתה קפיצה מאוד משמעותית בנושא ההכנסות, והמגמה שלה נמשכת בצורה מתונה גם ב-2010. אם ניקח את הנתונים שבין 2002 ל-2010, תקציב העירייה עלה ב-50.4%, כשאני מכניס בתוכו גם את נושא המים והביוב, שלא מופיע בנתון פה, ואוכלוסיית העיר גדלה באותה תקופה ב-12%. מדד המחירים לצרכן עלה ב-20%. כאשר אנחנו משקללים את כל העלויות האלה ומורידים את נושא הגידול באוכלוסייה והמדד, תקציב העירייה עלה ריאלית בתקופה הזו ב-12%, שזו עלייה מאוד משמעותית. אם קצת לתת תחושה מבחינת השוואת מאזן תקציבים בין 2008 ל-2010, אנחנו עוד פעם רואים שב-2008, כאשר התאגיד עדיין היה בתוכו, הגענו לביצוע בפועל, זה לא התקציב, זה הביצוע בפועל של למעשה הכנסות 310, היה לנו פה עודף קטן כמו שאתם רואים, ובשנת 2009, לא סופי, זה נראה כאילו יש לנו פה עודף תקציבי של 4 מיליון ₪, אבל להערכתנו העודף יהיה הרבה יותר קטן. 292 הכנסות להערכתנו יגיע לסביבות 294-295, ההוצאות יעלו לסביבות 292. להערכתנו יהיה בסביבות, שוב, זה קשה להגיד כי עוד לא גמרנו את הנתונים, יהיה ככל הנראה עודף קטן יחסית, אבל נגמור את זה סביב מאוזן או עודף קטן.

מתי יהיה מאוזן?

מר אורי לוי:

הנתונים הסופיים? לדוגמא, בנושא הרווחה, רק

מר גיל גורדון:

בסביבות פברואר נקבל את הנתונים. אני מניח שלקראת פברואר-מרץ נדע כבר את התמונה הסופית.

אם אנחנו רוצים לראות מבחינת חלוקת ההכנסות, מאחר ורמת השרון זו עיר מאוד חזקה, אז גם המדינה לא טורחת יותר מדי לעזור לנו בתקציבים, ולכן ההכנסות העצמיות שלנו, שמורכבות, כמובן, בעיקר מארנונה, שזה בסביבות 59%, ועוד הכנסות נוספות, אם זה קנסות חניה וכל מיני היבטים נוספים קטנים כמו שילוט וכן הלאה, מביא בסביבות 73% מסך התקציב. נושא של משרדי ממשלה, שבעיקר מגיע מחינוך ורווחה, בסביבות 19%. וכאן יש לנו כל מיני תקבולים חד פעמיים, אם הזכרתי את נושא המע"מ ותקבולים מהסוג הזה, זה 8.5% נוספים. אם נסתכל על ההכנסות, אני לא רוצה להלאות אתכם בכל אחד מהמספרים, אבל בואו נראה את המגמות החשובות. בשנת 2008 נושא המים היה בסביבות 30 מיליון ₪. ניתן לראות שבצד ההכנסות השנה צפוי להיות פחות מ-2 מיליון ₪. כלומר, פה יש ירידה, כמובן, מאוד חדה. נושא הביוב למעשה מופיע כאן. יש ירידה מ-43,000 ₪ ל-31,000 ₪. יש דברים נוספים שנכנסים, אבל בגדול הביוב הוא בסביבות 9 מיליון ₪, שגם הם יורדים פה. זה המגמות המרכזיות. מצד שני, יש לנו בצד, אם אתם רואים פה למשל, נושא של תקבולים אחרים, זה אותם התקבולים החד פעמיים של השנה, שקצת מחפים על אותה ירידה בהכנסות. ומה שהכי משמעותי זה הנושא של גידול בארנונה. אם נסתכל בשנת 2008 היה 156 מיליון ₪, זה עלה לכמעט 173 מיליון ₪, וגם בשנה הבאה אנחנו צופים לעוד גידול נוסף, כך שבשנתיים יהיה לנו פה גידול של סביבות 22 מיליון ₪ בארנונה, כאשר כמו שציינתי, זה נובע גם מהנושא של נדידה של בסיסי צה"ל, זה נובע מזה שגם הרחבנו למעשה את בסיס המס, דהיינו נקטנו בהליכים יותר חריפים של גבייה מאותם אלה שלא שילמו, וגם היה הנושא של גידול של מדד, שגם הוא עזר לנו בשנת 2009, ומעט מאוד גם ב-2010.

אם אנחנו רוצים קצת לראות את התחושה במרכיבים השונים, אז גם פה ניתן לראות עוד פעם את העלייה שדיברתי בנושא הארנונה, כאן יש לנו את הירידה

החדה בנושא המים, ופה, כמו שציינתי, אנחנו רואים פה על פני 3 שנים, וכאן יש לנו את הנושא של הירידה מכאן לנושא הביוב.

אם אנחנו עושים את החלוקה, יש לנו פה, כמו שאמרתי, בסביבות 59% נושא של הכנסות מארנונה והשאר זה כל הפרטים הקטנים יותר. כמו שהצגנו את ההכנסות, בואו נראה את צד ההוצאות. גם בצד ההוצאות, אם ציינו את המים, אז יש ירידה מ-26 ל-2 מיליון ₪. יש לנו בתחום החינוך בשנת 2010, ניתן לראות פה, הביצוע נכון לעכשיו, הוא לא סופי, בסביבות נגיד 84 מיליון ₪, יש לנו קפיצה ל-92 מיליון ₪, שנובע, כמו שאמרנו, מנושא של תוספות שכר, נושא של הסעות והיבטים נוספים. פה שוב יש את הנושא של עלייה בפרמטרים המרכזיים, שזה שכר, כמו שציינו, נושא שכר בחינוך ופעולות חינוך גם יש קפיצה, שפה למעשה מופיע נושא ההסעות. כאן יש חלוקה של הסעיפים, כאשר אם נסתכל, פעולות כלליות, שזה כולל גם לדוגמא את נושא טיאוט רחובות, איסוף אשפה וכן הלאה, מהווה בסביבות 29%, שכר כללי 20%, סך השכר מהווה מסך התקציב, כולל חינוך ואחרים, בסביבות 40% מהתקציב.

עכשיו ננסה קצת לתת תחושה, אם דיברנו על היעדים, שאנחנו משקיעים הרבה מאוד בנושא החינוך, ניתן לראות משנת 2005, פחות או יותר עד 2008, התקציבים שהתקבלו מהמדינה היו די יציבים בנושא החינוך, כאשר מ-2006 ואילך חלה עלייה מאוד דרסטית בחלק שהעירייה מקצה לנושא החינוך, ולאט-לאט, הגענו עכשיו ל-2010 שאנחנו כבר נעבור בחלק שאנחנו משקיעים בחינוך למול מה שאנחנו מקבלים מהמדינה, פלוס השתתפות הורים. החלק של המדינה לדוגמא פה זה 37 מיליון ₪, זה כולל גם 8.5 מיליון ₪ של השתתפות הורים בנושא הזה ומסים אחרים. אין לזה אח ורע, דרך אגב, במדינה, זו השקעה באמת מאוד משמעותית.

אחד הדברים החשובים בנושא של תקני כוח אדם, ניתן לראות שבנושא מנהלה, שזה שלושת הנושאים הימניים, שזה מינהל כללי, מינהל כספי וחלק מההנדסה, יש פה ירידה בתקנים. מינהל כללי ירידה מ-49 ל-47, בנושא של מינהל כספי גם כן ירידה של שני תקנים ובהנדסה ירידה של תקן אחד. לעומת זה כל מה שזה שירותים, ולמעשה מה שאנחנו אמורים לייצר ולתת, יש לנו עלייה בתקנים. כך שהמגמה היא מגמה מאוד חיובית מהבחינה הזאת – פחות מינהלה, יותר שירותים לתושבים. תקני כוח אדם, בצורה משמעותית ניתן לראות שהחינוך, ופה חשוב לציין, כשאומרים חינוך, שוב, זה לא מינהלה. אנחנו מדברים על מורים, על אותם אלה שנותנים את השירותים לתושבים. הם מהווים 55% מסך כוח האדם שמשרת פה את שירותי העירייה. אם נסתכל על סבסוד, זו מילה אולי לא מוצלחת, נקרא לזה השקעה, זה יותר נכון להגיד, של כמה אנחנו משקיעים בתלמיד במוצע מסך תקציב החינוך, אנחנו רואים שיש עלייה משנת 2005, שזה סביבות 4,000 ₪ ל-6,200 ₪. זאת אומרת, מ-2005 עלייה של 50% בהשקעה שאנחנו משקיעים בכל תלמיד במוצע. בנושא החזר מלוות, יש לנו כמו שאתם רואים יציבות, עם אפילו ירידה. בשנת 2003-2004 זה עבר את ה-15 מיליון ₪ לשנה, אנחנו רואים שב-2010 אנחנו נמצאים על 11.8 מיליון ₪, כך שהעסק הוא די יציב. גם סך הכל עומס המלוות שלנו הוא עומס נמוך יחסית לערים אחרות, כך שהעסק מתנהל בצורה די מאוזנת ושקולה.

כאן אני קצת רוצה להמחיש את הנושא שדיברנו קודם, על החלק של תאגיד המים והביוב. התאגיד בשנת 2008, שזו היתה למעשה השנה האחרונה שהוא היה חלק מהעירייה, הפער בין ההכנסות להוצאות היה פה 8.1 מיליון ₪, כאשר השנה, כמו שאנחנו רואים, זה כבר למעשה נסגר, וזה החוסר שיש לנו בתקציב של 8.1 מיליון ₪. אם נסתכל על חינוך ורווחה על פני זמן, מ-2005, גם פה אנחנו רואים איך שהפער הולך וגדל בין החלק של המדינה, ופה רואים

את החלק של המדינה נטו, בלי, כמו שאמרתי, התוספת של האזרחים, שזה מהווה 40% מהתקציב הכולל. בערים אחרות חלק המדינה הרבה יותר גבוה. ונראה את רווחה, אותו דבר. בנושא הרווחה הפער יותר קטן, פה השתתפות התושבים היא בסביבות מיליון ₪. כלומר, אם אנחנו רואים פה 16.2, על זה למעשה צריך להוסיף עוד מיליון ₪, וזה פחות או יותר הפער, הוא בסביבות 10-11 מיליון ₪, שזה חלקנו במימון של הרווחה. מבחינת ניקיון רחובות, ציינו מקודם, נוספו לנו המתחמים של נווה גן ומתחם אלון, והגידול בכלל בעיר, ופה יש שוב עלייה די משמעותית השנה בנושא הזה ולכן יש פה את הקפיצה. נושא של התפתחות הוצאות בתאורת רחובות, כאן יחסית יש גידול, אבל בשנה הקרובה אנחנו לא צופים גידול גדול כי אנחנו מתכננים להכניס כל מיני טכניקות ושיטות שלמעשה יביאו לחסכון בהוצאות החשמל, למרות ההתרחשות שיש לנו מבחינת הפריסה של חשמל. חלק גדול גם בוצע בשנים קודמות, רחובות פנימיים בתוך העיר, כך שהגידול הוא פחות משמעותי. שירותים מקומיים שכוללים פינני אשפה, שירותי ביטחון, כיבוי אש, מניעת אלימות, סמים, הנדסה, רכש, תפעול, כבישים וכן הלאה, גם פה יש לנו גידול מ-50 ב-2007 ל-61, דהיינו בסביבות 22%, שזה גם גידול משמעותי. בנושא של הפיקוח והשיטור הקהילתי, פה בכלל יש קפיצה משמעותית, אבל זה רק מציג נתוני קצה, ב-2006 כשהתחיל השיטור הקהילתי היתה קפיצה יותר משמעותית ומאז פחות או יותר הגידול הוא יותר מתון. בנושא הגינון, גם פה אנחנו רואים קפיצה, כאשר בשנת 2005, כפי שנאמר לי, נעשתה פה השקעה מאוד מסיבית בגידול בהשקעות בסביבות 40 גנים, ולכן אנחנו רואים פה את הקפיצה בשנת 2007 מבחינת האחזקה שלהן בשוטף. גם השנה אנחנו מתכננים לעשות מספר גנים, שגם הם יביאו לגידול, קצת פחות מאותה תקופה, אבל גם גידול באחזקה השוטפת.

זהו, ניסיתי לעשות את זה מהר. אז תודות לכולם. אני רוצה תודה מיוחדת לתת לאפרת, שבאמת ליוותה את הנושא ועבדה שעות על גבי שעות, כבר העיניים שלה היו מטושטשות, ועשתה עבודה לעילא ולעילא. ומי שהכין את המצגת, עינב.

מר יצחק רוכברגר: חברים, מגיעה תודה למי שעשה במלאכה, למנהלי המחלקות, אגפים, עינב שעשה את העבודה שבועות רבים, אפרת, כמובן גיל, תודה על המצגת, תודה על מה שהראיתם ותודה בכלל על הטיפול השוטף, כפי שאתה מנהל את אגף הגזברות בצורה נעימה, בצורה סימפטית. פשוט נהיה כיף.

מר גיל גורדון: רק עוד הערה אחת, אם אפשר. אנחנו חילקנו פה דף שאני רוצה פשוט שתתייחסו. איציק אמר בתחילת דבריו שמאז הדיונים היו כמה שינויים שאנחנו הכנסנו אותם, והבאנו בדף הזה את אותם השינויים. החלק הראשון מתייחס לתקציב הרגיל, כאשר יש פה למעשה, אנחנו החלטנו השנה לקצץ את הנושא של טקס של כיתות ו', שהיה בסוף 220,000 ₪, אבל לא קיצצנו במקביל את הנושא של השתתפות ההורים, שזה 26,000 ₪. אז פה הצגנו את זה בתקציב, הכנסנו את הקיצוץ.

ד"ר יונה ברגור: זה אלף ₪.

מר גיל גורדון: 26 אלף ₪. לא מיליון. זה לא אלפי, זה ₪.

מר עידן למדן: רק אין בחוברת ציון של 26,000 ₪.

מר גיל גורדון: זה נכנס בסעיף כללי, אין לנו סעיף ספציפי. אתם תראו את הנייר, מה שכתוב. אלה השינויים שאנחנו מבקשים לעשות.

מר יצחק רוכברגר: ספר הצעת התקציב נמצא לכל אחד, הוגש לכל אחד מכם. אני מבקש לעשות ישיבה מסודרת, כל אחד שרוצה להתייחס לספר

התקציב יעלה את השאלות, הגזבר יענה על זה בצורה מסודרת, אם יש מקום שאני אענה או מישהו אחר נעשה את זה גם כן. מי רוצה להתייחס ראשון? יונה אני יודע, יונה אני רוצה שיתייחס אחר כך כי אני רוצה להתייחס.

מר אבי גרובר: אני גם רוצה להתחיל בתודה לגיל גורדון. אני חושב שהבנאדם, זה איש שפשוט תענוג לעבוד איתו, לדבר איתו. אני רוצה להכיר אותך בהרבה ועדות ואתה באמת עושה לילות כימים בניסיון מצד אחד להכניס עוד כסף לקופת העירייה ומצד שני באמת כל פעולה אפשרית כדי לייעל את המערכת. אני רוצה להתייחס קודם כל לאופן הכנת התקציב, כמו שאני רואה את זה. אני דיברתי על זה שנה שעברה, אני גם הצצתי בפרוטוקולים של שנים שעברו ושום דבר פשוט לא משתנה מהבחינה הזאת וממשיכים לזלזל בנו, חברי המועצה. אנחנו מקבלים את התקציב כמה ימים לפני ועדת כספים, תוך שבועיים אנחנו פה, יושבים, זה נראה יותר כאילו באים לעשות איזשהו וי ליד הסעיף בחוק שאומר שתקציב העירייה יאושר במליאת המועצה. כל הדברים שלנו פה, כל המילים שלנו פה, לא יזיזו, בקושי אולי איזה 10,000-20,000 ₪ מימין לשמאל, וזה בתקציב של 300 מיליון ₪. אני גם ראיתי את ההתייחסות של סיעת מר"צ לתקציב ורואים שהשקיעו פה עבודה רבה, אבל צר לי להגיד שבשורה התחתונה הולכים לכל מיני תיקונים קוסמטיים בפינות של התקציב ונופלים בעצם כמו כולם למלכודת האכזרית הזאת של הטייס האוטומטי. לוקחים את המספרים, מושכים את האקסל משנה לשנה ואז מקבלים תקציב ולטייס האוטומטי הזה אין לא לב ולא נשמה.

מר יצחק רוכברגר: עכשיו זה נהיה מזל"ט.

מר אבי גרובר: אתה צוחק, אבל ככה זה עובד.

מר מאיר דורון: אבל הטייס האוטומטי עובד לא רע.

מר אבי גרובר: כן, אבל אין לו טייס ואי אפשר לנווט אותו לשום מקום. אני רוצה להתייחס לבלוף הזה סביב אי העלאת הארנונה ברמת השרון. איך שלא תקראו לזה, ב-6 השנים האחרונות הרבה מאוד מתושבי רמת השרון משלמים הרבה יותר כסף ארנונה. תגדירו את זה איך שאתם רוצים, למטר זה לא השתנה, בשורה התחתונה הרבה מאוד אנשים ברמת השרון חטפו מכה מאוד חזקה בכיס מאז שאתה נבחרת לרשות העירייה. ובמקביל אנחנו מסתכלים על התקציב הנוכחי.

מר יצחק רוכברגר: אתה אומר דברים, תביא ביסוס, אל תדבר סתם סיסמאות.

מר אבי גרובר: אני אביא לך דוגמאות. אני, בדירה שאני גרתי באוסישקין, בית בן 30 פלוס שנה, פתאום גילו לי 20 מטר בבית.

מר מאיר דורון: אבי, אם אתה אומר דברים, למה זה בלוף? מפני שאתה מתחיל לשלם מס אמת זה בלוף? אתה התחלת לשלם מס אמת.

מר אבי גרובר: אז תגידו: 'הלכנו לתושבי רמת השרון, שינינו את שיטת החישוב'.

מר מאיר דורון: אנחנו לא הגדלנו לך את הדירה.

מר אבי גרובר: הראו פה את הנתונים על הלוח. ארנונה ב-2005-

מר יצחק רוכברגר: שנייה, רק שאלה, שאני אדע מה לענות לך. בדירה הזאת אתה גר לפני שנבחרתי או אחרי שנבחרתי? לא, ברצינות, אני לא שואל סתם. הדירה הספציפית שאתה מדבר, זו הדירה שאתה גר בה לפני שנבחרתי? באת, אני לא צוחק.

מר אבי גרובר: מה זה קשור?

מר יצחק רוכברגר: זה קשור, אני רוצה לדעת. אני רוצה לענות לך תשובה רצינית. ברצינות, נו.

מר אבי גרובר: אני ממשיך, בוא.

מר יצחק רוכברגר: לא, אתה אומר שמעלים ארנונה. כמה זמן אתה גר בדירה הזאת?

מר אבי גרובר: אני כבר לא גר, אם אתה יודע.

מר יצחק רוכברגר: על הדירה הזאת המדוברת, כמה זמן?

מר אבי גרובר: אני מכיר כמה דירות כאלה, אני מכיר הרבה מאוד דירות כאלה.

מר יצחק רוכברגר: שלך.

מר אבי גרובר: תראו את המספרים. ב-2005 הארנונה קפצה. נכון או לא נכון?

מר יצחק רוכברגר: אני לא שואל שאלה מקניטה.

מר טל עזגד: אבי, אני מתפלא עליך כי זה לא מתאים לך הויכוח, סלח לי, המטופש הזה. הגיע הזמן, ובטח אתה, שוחר הזה, שיהיה פה מס אמת, כמו שאמר מאיר, ושהתחילו אנשים בשנים האחרונות לשלם לפי המטראז' שהם גרים בו. באמת.

מר אבי גרובר: שינו ברמת השרון את שיטת החישוב.

מר טל עזגד: לעשות את זה פופוליסטי זה מיותר.

מר יצחק רוכברגר: לא שינו שום דבר.

מר אבי גרובר: אז איפה גילו לי 20 מטר בבית?

מר מאיר דורון: מדדו.

מר אבי גרובר: איזה מדדו? אוסישקין 28 מדדו אותו? בחיך.
קומה ראשונה? לא מדדו כלום.

מר יצחק רוכברגר: רק תדייק בעובדות.

מר מאיר דורון: יש מקומות שהשווינו את תכניות הבנייה למה שמשלמים. לא מדדו, מפני שראינו בתוכנית הבנייה. אז צריכים לשלם מס אמת.

מר גיא קלנר: אבי, אתה אמור לברך על זה.

מר מאיר דורון: במקום להגיד 'כל הכבוד'-

מר אבי גרובר: בואו לא נלך עם איזושהי דמגוגיה, בואו נפסיק עם הדמגוגיה. אני מכיר משפחה שבמקום 2,600 ש"ח בשנה משלמת 6,800 ש"ח בשנה. בבית שהם גרים בו 40 שנה. תאמין לי, לא בית ענק.

מר יצחק רוכברגר: חברים, די.

מר אבי גרובר: רמת השרון משלמים ארנונות הכי גבוהות בארץ, זו עובדה.

מר יצחק רוכברגר: הוא מדבר על שנתי, לא ארנונה של חודש.

מר אבי גרובר: שנתי, אבל תשים לב את הקפיצה. בבית שאנשים גרים 40 שנה.

מר יצחק רוכברגר: אבי, תמשיך, אני אענה לך בסוף. חבר'ה, די.

מר אבי גרובר: אני לא אומר טוב או רע, אני אומר בואו נשים את הדברים על השולחן.

מר יצחק רוכברגר: תשים על השולחן, אני אתקן לך אותם אחר כך אם אתה טועה.

מר אבי גרובר: אוקיי, זה עניין של הסתכלות. פר מטר אולי לא. בתכלס אנשים חטפו מכה ועכשיו מסתכלים על התקציב הזה, וכמו שיונה הראה גם בוועדת הכספים וגם בניירות שהוא חילק, תשלומי התושבים עולים כל שנה. הוא מדבר שם על זינוק של 30% בתשלומים של התושבים למשהו כמו 6 וכמה? 6 ומשהו, נכון? וכל פעם באים עם איזשהו קונץ אחר.

מר עידן למדן: רגע, אז עכשיו אתה מסתמך על העבודה של מר"צ? אם אתה מסתמך אז תגייד שעשינו עבודה יפה וטובה. עכשיו הוא מסתמך על הנתונים שלי וקודם הוא אמר טרחנו סתם לעשות נתונים.

מר אבי גרובר: הייתם צריכים לבוא עם משהו קצת יותר גדול ממה שבאתם בסופו של דבר.

מר עידן למדן: אם נצליח פעם אחת בזה, נשקול גם את הפעם הבאה לבוא עם משהו באמת גדול ובומבסטי של 30 מיליון ₪. קודם כל אנחנו צריכים לראות שבאמת בקטנה זה עובד. סליחה שהפרעתי.

מר אבי גרובר: אלה התשלומים שפה נמצאים שגובים מהתושבים. זה רק חלק מהתמונה. כי אם אתה מסתכל בהרבה מאוד דברים, אז אתה רואה שתכלס תושבי רמת השרון משלמים עוד כסף, כי הרבה מאוד, למשל אני אביא דוגמא, בגני ילדים, לאור זה שאין מספיק צעצועים ודברים אחרים בגני הילדים, ועדים אוספים כספים מההורים בשביל לממן את מה שהעירייה היתה צריכה לעשות. סתם דוגמא של אתמול שראיתי, היה פה הפנינג בגבעת הנרקיסים של החברה להגנת הטבע. זה בחינם, המקום היה מפוצץ אלפי אנשים. שבוע הבא עיריית רמת השרון עושה באותו מקום סיורים, לוקחת על זה 30 ₪ לראש. זה הפך להיות עסק פה, כל הזמן לנסות להוציא מהתושבים כסף.

גב' שירה אבין: מה זה קשור לגני הילדים?

מר יצחק רוכברגר: אמר גני ילדים ועבר לנרקיסים.

מר אבי גרובר: אמרתי גני ילדים, נקודה. מביא דוגמאות שתושבי רמת השרון הפכו אותם לאיזה סוג של אשראי, כל הזמן חולבים מהם כסף. עכשיו, אם גם נסתכל מה עשו עם הכספים האלה, אני הולך לצד השני של מה עושים ואני מחפש איזה שינוי דרמטי שקרה ברמת השרון, אולי מלבד הגינות. הדבר הראשון שאני חושב שהוא מאוד בעייתי בעירייה זה כל הנושא של השירות לתושב. אני חושב שיש פה אנשים באיכות באמת גבוהה-

מר גיא קלנר: תושבים או בעירייה?

מר אבי גרובר: גם וגם. ואני בקטע הזה הכי רציני שיכול להיות. אני מסתכל למשל על מחלקת ההנדסה, יש שם אנשים מקצוענים באמת ברמה הכי גבוהה, שנדרשים לעמוד מול אלפי בקשות להיתרים. אני רואה את זה מתוך הוועדות שאני קיים בהן. אני חשוב שזה בלתי אפשרי לצפות מהם בצורה רצינית להתמודד עם העומס הגדול שהם עומדים מולו. בשורה התחתונה מה שקורה זה שתושבים באים והם נדרשים להוכיח שבקשה מסוימת עומדת בתוכנית, לא עומדת בתוכנית. זה משהו שצריך לבוא מהמחלקה, צריך לתת להם את הכלים לתת שירות כמו שצריך. אני חושב שזה לא קורה ברמה הראויה וזה לא מקבל פתרונות בתקציב הנוכחי.

הדבר השני, כשבאים לבקש מידע קצת על מה קורה פה, להבין יותר טוב את התקציב, אז אני מקבל כל מיני משחקים פה משפטיים. אם אני פתאום מגלה, כולנו גילינו, שמודד מקבל 1.4 מיליון ₪, ויש פה יועץ לענייני בכירים שמקבל 134,000 ₪ לשנה, אני כדי לברר את הדבר הזה צריך פה, כל זה לא מופיע בתקציב, וכשאני מבקש מסמכים כדי להבין מה הולך כאן אז עוד פעם שולחים אליי את היועץ המשפטי. סתם אני חושב לעצמי, היועץ לוועדת הגבולות, עדיין הוא עובד? הוא מקבל שכר?

מר יצחק רוכברגר: תמשיך. אתה עכשיו מעיר הערות.

מר אבי גרובר: כל החקירות, כל התביעות שהולכות כאן, האם יועצים משפטיים מקבלים על זה שכר, לא מקבלים על זה שכר? אני לא מסוגל לקבל בינתיים מסמכים, אני מקווה שזה ישתנה. עכשיו, אני לא רוצה להיכנס פה לכל משחקי התקציבים, אני לא הולך לשחק עם ה-20,000 פה וה-20,000 שם ועם התקן פה ועם התקן שם. אני רוצה לדבר על כמה נושאים שאותי ברמה העקרונית מאוד מטרידים. אני מסתכל על רמת השרון של 2010, אני חושב שיש פה יותר מדי תלמידים שיושבים לא מספיק שעות בכיתות בלי אמצעים ראויים, לומדים מתוכניות לימוד לא מספיק ברורות, ואני חושב שהתוצאה של כל זה, אני חייב להגיד שהייתי די בהלם מהעניין הזה, לגלות שיש ברמת השרון 21 כיתות מאה. אני חושב שזה כשלון מוחלט של כל מערך החינוך ברמת השרון. 21 כיתות מאה. אני קורא בעיתון כל מיני כתבות על הורים שמגישים עתירות שלא מקבלים אותם לתוכניות מצוינות בערים אחרות ואנחנו פה הפכנו להיות איזה אם. זו גאווה נורא גדולה שאנחנו הופכים להיות מוקד עלייה של אוכלוסיות על סף נשירה ממערכת. אני חושב שתוכנית המאה צריכה להיות סוג של פתרון זמני לטיפול בבעיה שהיא קשה וכאובה בכל מערכת החינוך, ואני חושב שמה שהיה צריך להיות כאן זה דיון אמיתי בוועדת חינוך לבוא עם תוכנית חומש, איך עוד 5 שנים בכל תיכון יש מקסימום כיתת מאה אחת. אני חושב שצריך להפנות הרבה מאוד תקציבים לגיל היסודי, לגנים, כי כל שקל שאתה משקיע בחינוך יסודי אתה חסכת 10 ₪ בתקציב התיכון.

מר יצחק רוכברגר: תמשיך.

מר אבי גרובר: אני מדבר גם אליך, אז אני אחכה.

גב' שירה אבין: הוא מדבר ושומע ביחד.

מר יצחק רוכברגר: אני יכול ללעוס מסטיק ולרוץ.

מר אבי גרובר: אם אני גם מסתכל עם כל הכספים האדירים שמושקעים במערכת החינוך, על אחוז הזכאות לבגרות, שזה פה הפרמטר הכי מקודש ברמת השרון, אז אני רואה שאנחנו בקושי עקפנו באחוז אחד את רעננה, אנחנו פחות מעשירית האחוז מעל הוד השרון, טיפה מעל הרצליה, וכולם באשכול סוציו-אקונומי נמוך משלנו. זה בקטע של החינוך. אני חושב שבתחומי התרבות והנוער היה אפשר לעשות הרבה יותר ממה שעושים, ואם אני מסתכל על התקציב, שבקושי 1.89% ממנו הולך לנושא של פעילויות תרבות, אני חושב שזה מעט מדי והסכום הזה גם כן כולל את היועץ לענייני צעירים. אני חושב שהיה אפשר לעשות פה מתחם בילויים לנוער בקיץ, כמו שאני הצעתי, היית עושה להם מתחם בילויים נורמאלי אז הם לא היו משוטטים בגינות ואז אתה גם מוציא כסף כדי לרדוף אחריהם אחר כך לגינות.

גב' שירה אבין: קודם כל, לא רדפנו אחריהם. בוא נעמיד את עצמנו במקום טוב. לא רדפנו אחרי אף אחד. לא צריך להגיד רדפנו אחריהם, ועושים, וקודם כל צריך להביא את מה שעושים ואחר כך לדבר.

מר יצחק רוכברגר: הלאה.

מר אבי גרובר: אני מסתכל על הסטודיו הפתוח, שאני קורא פה על ההצלחה האדירה שלו, איך לקחו משהו מפואר שהשתתפו בו ב-2008 סדר גודל של 80 אמנים ובשנה האחרונה השתתפו 30 אמנים בדבר הזה.

???: לא מדויק, 80.

מר יצחק רוכברגר: תלכו למספרים, מה זה משנה.

ד"ר יונה ברגור: ירדו בבית.

- גב' שירה אבין:** ירדו בבית ועלו במקום אחר, אז מה?
- ???:** זו היתה תוכנית מכוונת.
- ד"ר יונה ברגור:** היתה מכוונת ולא מוצלחת.
- מר אבי גרובר:** זו בעיה, אם אתה מכוון ככה, מה אני אגיד לך? זו בעיה קשה.
- מר יצחק רוכברגר:** אני מבקש לא לענות על זה.
- מר גיא קלנר:** רגע, אבי, הוא שופט אותו שלא לצורך.
- מר יצחק רוכברגר:** אבל אני אענה תשובות. אז הוא שופט אותו, אז מה? חברים.
- מר גיא קלנר:** אתה לא מכיר את הנתונים אפילו.
- מר יצחק רוכברגר:** יש לי מה לענות לו, תנו לו לדבר. תמשיך לדבר.
- מר עידן למדן:** חלק מההערות יש להן מקום, חלק לא, ותן לו לדבר.
- מר אבי גרובר:** יש לי עוד קצת, יש לי 10 דקות, אני לא מתכוון הרבה להיות מעבר לזה.
- מר יצחק רוכברגר:** תמשיך בבקשה. אני במקש, אף אחד לא עונה. אם יש למישהו משהו להעיר שיכתוב לי פתק, אני אענה את התשובות. בבקשה.
- מר אבי גרובר:** ויש סיבה נורא פשוטה לדבר הזה, למה זה ירד. מצד אחד באים ופתאום ביקשו מהם כספים שהם לא שילמו בשנים שעברו, לא בהיקפים שביקשו מהם, ומצד שני אין שום בקרה על הדבר הזה. חלק מהם אמרו לי שהם לא רוצים להשתתף במשהו שהוא סוג של בזאר חרוזים, ואני משתמש במילים שהם אמרו לי. אתה יכול להאמין, אתה יכול לא

להאמין. בזאר חרוזים. הפכו את זה לסוג של בזאר חרוזים. אבל איך אפשר לבוא ולנסות לייעל את העסק אם ועדת תרבות לא מתכנסת פעם אחת בכל השנה האחרונה. נכון או לא נכון? ועדת תרבות התכנסה השנה?

מר גיא קלנר: זה מה שיציל את בזאר החרוזים?

מר אבי גרובר: לא, אם יתקיים כמו שצריך בוועדת תרבות-

מר יצחק רוכברגר: אין לה מה להתכנס. אנחנו רוצים ביצוע, לא ועדות פנימיות שיושב אחד ועוד 6 אפסים שלא עושים כלום. אנחנו רוצים ביצוע, אקשן, לא דיבורים, חבל על הזמן. ועדות, ועדות, ועדות.

מר אבי גרובר: מילא אחד שאתה מחשיב אותו אפס, אבל גם כל האחרים אתה מסתכל עליהם כאפס.

אני חושב שנושא של איכות סביבה, כשמסתכלים על ההוצאה של 0.11% מהתקציב, אז הסכום מעיד על היחס לתחום, וגם כאן ועדת איכות הסביבה לא מתכנסת אף פעם, ועדה לחזות עיר לא מתכנסת, ועדת תחבורה. אנחנו מקיימים פה שורה של פרויקטים גדולים מבחינת בנייה ואנחנו לא עושים שום דבר כדי להתמודד עם העומסים. בשורה התחתונה, קשיי מדיניות, בעצם זה עדיפויות, שאין בחינה של התקציב מול יעדים ברורים, מול מדדי ביצוע, אין עבודה ראויה בוועדות, אז מה שאנחנו מקבלים זה את התקציב הזה וחבל שכך, ואנחנו נחזור פה שנה הבאה, אתה תסביר לנו שהתקציב מאוזן, אנחנו נעשה את אותה הצגה, ככה יהיה שידור חוזר כל שנה.

גב' שירה אבין: זה רק יפה שאתה יושב בחלק מהוועדות או בכל הוועדות ואתה טוען שבכלל אין עבודה של הוועדות.

מר אבי גרובר: אני לא אמרתי, אם שמת לב.

גב' שירה אבין: אמרת עכשיו.

מר אבי גרנבר: אמרתי שמות של ועדות, ואני אגיד לך דוגרי, שימי

לב שבאף אחת מהוועדות האלה את לא יושבת הראש, עובדה.

גב' שירה אבין: מה זה קשור?

מר אבי גרנבר: אני אומר את הוועדות שלא מתכנסות.

מר יצחק רוכברגר: עכשיו אני רוצה, ברשותכם, לענות. אני מתחיל

מהסיפא של הדברים שלך לעניין של כל שנה נחזור, וגם בשנה הבאה. אני מקווה מאוד, מייחל ומתפלל שגם בשנה הבאה, כאשר אנחנו נגיש את התקציב, אנחנו נגיש את התקציב מאוזן, כפי שאנחנו מגישים אותו עכשיו, מסודר, ונזכה עליו גם לתשבחות מצד משרד הפנים ומצד כל הגורמים הממשלתיים לעניין איזון תקציבי, פרויקטים, קידום העיר לגבהים באמת שאני חושב שאנחנו נמצאים בטופ שבטופ, ואני אתיחס אחר כך למה שיונה, כי יונה יעלה את זה, כי אני רוצה להיות עוד יותר, במאה אחוז במה שהוא אומר.

אז דבר ראשון, הערה. דיברנו על זה בוועדת הכספים. אני ציפיתי בוועדת הכספים שאתה תעיר את ההערות, בין אם אתה מעיר אותן, את כולן או חלקן, אבל משהו להעיר מתוך למידה, ראייה, עיון של התקציב. אפילו הערות בונות, כי יש גם דברים, ישבת איתי לא מזמן, אתה דווקא כן רוצה לעשות דברים לטובת העיר. לא בגלל שאתה נמצא באופוזיציה אז כל מה שאתה תגיד אני אפסול, ממש לא. גם עשינו סיור בעיר ואמרתי לך שיש דברים בנושא מסוים שהעלית שאני מוכן לבחון בחיוב את הרעיון הזה ולא כל דבר אני אגיד שלילי, כל עוד הוא לקידום העיר. אבל תראה דוגמא – יושבים שני חברים, עידן למדן ויונה ברגור. ויונה הוא חבר בוועדה, ממלא מקום אפילו של יו"ר ועדת הכספים. וישבנו בוועדה ביחד, ויונה לא עשה חיים קלים בוועדה – העלה, בחן, בדק, ישב, הביא נתונים השוואתיים מכל מיני מקומות, הביא את

הרצליה, והוא דיבר על הנושאים, את כל הזה. דיבר על החינוך, נתן תשבחות על החינוך ואמר 'אני רוצה יותר', אמר באיזה פרמטרים. אני לא רוצה לדבר כל מה שהוא אמר כי אני אתן לו להעלות את הנושאים, כי תוך כדי ה-10 ימים האלה אנחנו גם בחנו את עצמנו ויש גם תשובות לדברים ויש גם נתוני המשך. אבל אני חייב לומר לך שלמרות שהיו כאן הערות וכו', אתה דיברת על נושא החינוך, אני ישבתי ואני לא מאמין איך הצלחתי להתאפק ולא לענות לך. תראה, אם הכל מותר בשם האופוזיציה – אהלן וסהלן, אז כנראה שהכל מותר. אני לא אסכים לעולם שמי מעיריית רמת השרון או מתושבי רמת השרון או מבחוץ, מבחוץ זה לא קורה, שינגחו את מערכת החינוך ברמת השרון. רמת השרון, אני אמרתי את זה לא פעם אחת, מערכת החינוך שלה היא מבין המפוארות במדינת ישראל, היא מובילה את מדינת ישראל. עוד קודם להיותי אפילו ראש הרשות. אנחנו שיפרנו, אנחנו נתנו, אנחנו מוסיפים, לכל אחד יש את חלקו. אתה לוקח כאן נושאים ובעיני רוחך או בעיניך פוסל, מוחק, עושה שלילי. תשמע, מול הביקורת או ההערות, לו היו ההערות, נגיד היית אומר: 'תשמע, אני נגד תוכנית המאה. למה? כי 1, 2, 3 אני חושב שזה לא בסדר'. אתה לא אומר. אתה בא, שולל את התוכנית, אומר 'אני המום'. אני התאפקתי, אני עוד שנייה הייתי אומר לעצמי: אני מרגיש כאן עוד מעט אתה תגיד שהתלמידים גם לומדים באוהלים או במדבר. אני יכול לומר לך דבר אחד, שבוע שעבר היתה ישיבה של ועד ההורים היישובי. היתה ישיבה, האמן לי, שעברה בצורה מעוררת כבוד והערכה שלהם את המערכת, וזה רק אות כבוד לזה שהמערכת עובדת בצורה הטובה ביותר. ההישגים שהתלמידים מגיעים אליהם הם ההישגים מבין הגבוהים במדינת ישראל, לרבות אותם תלמידים שנמצאים בכיתות המאה, שזה הפרויקט של רמת השרון.

עכשיו אני רוצה להגיד לך משהו. תשמע, ואני רוצה שגם החברים יידעו, ודיברתי על זה בפני הורים ואני אומר את זה גם בפני אסיפות הורים וכו'. אז

עובדה שרמת השרון נמצאת במקום הראשון במחוז תל אביב בשיעור הזכאות בבגרות. כל הכבוד למערכת החינוך. זה לא עושה עליי את הרושם הגדול. זה טוב, אבל בעיניי, לי חשוב שהילד יהיה עם ערכים, ילמד להיות בנאדם, ילמד להיות תלמיד, ילמד לכבד את אביו ואמו, שילמד לכבד את הזולת, שילמד לאהוב את המדינה. אלה הדברים שבעיניי חשובים. לא בכדי אני בשעת חינוך מגיע ומלמד שיעור אזרחות שמיניסטים, ואני מגיע ומתפתח דו שיח ודיאלוג והכל. אני אומר לך שכואב לי ההערות, אתה יודע, שהכל מותר בשם מה שנקרא הביקורת. לא במקרה הזה. כן, תגיד לי דבר כזה, שגובה או עדכון התקציב במערכת החינוך, או סך התקציב במערכת החינוך לטעמך גבוה, אבל איננו משקף למשל, כדי להביא את החינוך לרמה יותר גבוהה, כמו שיונה תיכף ידבר על זה. אני אגיד לך, בוא נתמודד עם זה, יכול להיות שזה נכון. אבל אל תשלול, זה לא הוגן מה שאתה עושה.

מר אבי גרובר: לענות לך?

מר יצחק רוכברגר: רגע, דקה. לא, אל תענה לי, אני עונה לך. אני לא ענית לך כשאתה זה.

מר אבי גרובר: אז בוא ננהל רגע שיחה על זה. אם אתה אומר משהו על חינוך-

מר יצחק רוכברגר: אני לא מנהל, אני עכשיו עונה תשובות וזהו, עזוב. דבר שני, תשמע, שירות לתושב מחלקת הנדסה. מחלקת הנדסה עושה עבודת קודש בעיר הזאת. העיר הזאת מתפתחת, העיר הזאת מתקדמת, אנחנו צריכים לשמור על כל ההיבטים, על כל הפרמטים. מחד לגייס כספים מהיטלים ואגרות, מצד שני צריכים להיות רגישים מאוד כדי לראות שאנשים לא נפגעים, מצד שלישי צריך לתת את ההיתרים, אתה יודע בדיוק על מה אנחנו מדברים ברמה הזאת. אני חושב שהמחלקה הזאת עושה עבודת קודש.

מר אבי גרנברג:

מסכים איתך. רגע.

מר יצחק רוכברגר: אם יש מצב, ברמת השירות אני מדבר עכשיו, שהמחלקה חושבת, והיא דיברה איתי ואמרה לי שהיא חושבת שצריך בנקודות מסוימות תגבור כזה או אחר, טלי תקבל את התגבור במסגרת התקציב, במסגרת היעד או מה. יש פנייה של חבר המועצה אורי לויין למנהל מחלקה בתחום איכות הסביבה, זה מוצא ביטוי במסגרת התקציב. ההערה באה לא מתוך זה שהוא רוצה מינוי פוליטי אלא מתוך עניין שהוא רוצה לקדם את הפרויקטים של תחום איכות הסביבה – אהלן וסהלן. אם מנהלת המחלקה תחשוב ותאמר שיש משהו שהיא רוצה לשפר, האחרון בעולם שיגיד לה לא זה יהיה אני. או מאיר, כי מאיר מתעסק עם תיק ההנדסה. זה אחד.

אני רוצה לומר משהו נוסף. תחום הנוער, שמעתי את ההערה של אורי, אפשר תמיד יותר. בוודאי שאפשר יותר, ואני חושב שאנחנו כל פעם עושים יותר ואנחנו כל פעם לומדים יחד עם הנוער כדי לעשות יותר ויותר. אנחנו כל הזמן עושים. אני אומר לך ואני חוזר ואומר לך, גם אמרתי את זה פעם באחת הישיבות. אני לא אאפשר מרכזי בילוי המוניים בתוך העיר. לא אפשר. מה לעשות, התושבים בחרו בי, לא בחרו במישהו אחר, אני כל הזמן אמרתי את הדברים האלה לפני הבחירות הקודמות וגם בבחירות האלה. רמת השרון מייצרת תוכניות לפיתוח של מרכזי בילוי ומרכזי עסקים, שהראשון בהם, הטרקטורים יעלו בעוד שנה ו-8 באזור של רש/760, זה לפני הסינמה סיטי. אנחנו ישבנו על זה, אנחנו נמשיך לשבת ולפתח ולקדם את הדברים, כולל הסינמה סיטי, כולל אחר, עם שרגא, מאיר, מחלקת ההנדסה, כל מי שרק יש, נקדם את התוכניות האלה. ואז אפשר לעשות מרכזי בילוי גם במעטפת של העיר. בתוך העיר? בשום פנים ואופן. אני אתן לך דוגמא קטנה. אני לא רציתי להרחיב, אבל אם למשל במרכז שאתה בזמנו גם דיברת איתי על זה, באזור התעשייה למשל בנווה מגן, יש לנו שם שני מועדונים – צצה ופסק זמן. מה

לעשות, שניהם לא עומדים בתנאי הרישוי, מכל מיני סיבות היסטוריות, אבל שנים היה שם אירועים והיו שם פעילויות המוניות, וזה הגיע לזה שהגיעו לשם גורמים שליליים ופליליים, והיו שם דקירות והיו שם מכות והיו שם משטרה, ושמנו ביטחונות ושמנו הכל. לא תפקידה של העירייה לייצר את מקומות הבילוי בתוך העיר, אני מתנגד לזה. זו תפיסת העולם שלי, אני עם זה הלכתי. אבל במעטפת, חד משמעית. בזמן שיש חופשות, פעילויות אחרות עם מועצת הנוער – אהלן וסהלן. אני אתן, נותן יחד איתם, בשיתוף איתם, את מה שהם צריכים. אני לא רוצה להתיימר להיות החכמולוג הגדול.

נושא הארנונה – אני מתעקש לומר שאנחנו לא העלינו את הארנונה. אלא מה? ופעם אחת בוא נעשה לזה סוף, כדי לפחות שבשנה הבאה לא תחזור על זה, כי שנה שעברה דיברת על זה והשנה, אבל בסדר. אז אני יוצא מנקודת הנחה שזו עדיין שנה ראשונה. סיפור הארנונה ברמת השרון היה שעוד טרם כניסתי לתפקיד, עוד לפני שאני נכנסתי לתפקיד, המועצה הקודמת אישרה, כשאני התנגדתי, אגב, את המשך התאמת תיקי הבנייה למול תיקי הגזברות. הווה אומר, במקום שיש חריגה, התאימו את התיק למציאות. ובמקום שתיק הבנייה מראה משהו שהוא מעוות, תקן אותו. יצא מזה שחלק מהתושבים שילמו יותר, אבל שילמו מס אמת. לא גבינו רטרואקטיבית 7 שנים, אלא מאותה שנה. לא גבינו רטרואקטיבית, היינו לארגינים. אלא מה? כשאני באתי ונכנסתי לתפקיד רציתי לעצור את התהליך, ואז קמו חבריך, ששניים מהם בסיעה שלך, אמנם הם לא נכנסו, תודה לאל, אבל הם בסיעה שלך, ואחרים, ואמרו: 'מה פתאום, אתה לא יכול לעצור את התאמת תיקי הבנייה, כי זאת אפליה, כי לקחו מאחרים ואתה חייב להמשיך עם התהליך'. הם דחפו את המועצה, לא אני, לא אלה שהיו אתנו, דחפו את המועצה להמשך התאמת תיקי הבנייה. נכון, רוב התושבים היום ברמת השרון משלמים מס אמת, זו כל הנקודה. לא העלינו, לא שינינו את שיטת החישוב. אגב, היו קבוצה של

תושבים, נדמה לי מנווה רסקו, שהלכו לבית המשפט בטענה שאנחנו שינינו את שיטת החישוב ומבקשים לחזור, ובית המשפט, אני חושב שאפילו בית המשפט העליון, אם אני לא טועה, דחה את הבקשה שלהם וחייב אותם אפילו בהוצאות לדוגמא, כי אנחנו לא שינינו את שיטת החישוב. זה רק לסבר את האוזן. זה הסיפור.

אני יכול לומר לך דבר אחד. יש רגעים שאני באמת חושב שאתה בא ממקום טוב. באמת, יש רגעים שאני חושב שאתה בא ממקום טוב, וזה נותן לי גם כסף, כי אני אומר לעצמי: אתה יודע מה? למרות שהוא אופוזיציה, בוא נעבוד ביחד. למען היישוב. ויש רגעים שאתה יודע, אני נדהם ואני אומר לעצמי: אתה יודע מה, טוב, זה אופוזיציה, מותר הכל להגיד. תאמין לי, אני הייתי חבר מועצה, הייתי קואליציה וגם באופוזיציה. ביקרתי ואמרתי. לא הייתי ילד טוב ירושלים. אבל במקום שהיה דברים שהם לטובת העיר והיה צריך להגיד: 'כן, יש פעילות חיובית', אני אמרתי את הדברים האלה. לא שרפתי גשרים, לא שרפתי את כל המערכות וכו'. אני מצפה שאחרי ששמעת ממני את התשובות, אם יש לך רעיונות, אם יש לך איזושהי הערה לתיקון או מה, אני אמרתי לך ואני חוזר ואומר גם היום – דלתי פתוחה בפניך מה שאתה רוצה. שאלות נוספות, הערות. שרגא, בבקשה.

מר שרגא קירשנר: לפני שנה נכנסנו הנה, למעלה מלפני שנה, אבל כשאישרנו את התקציב הראשון אמרתי שאחת הבעיות שלי זה שהוגש תקציב, ובעניין הזה אני כן מקבל מה שאבי אמר, שהוא מעין היבט על המספרים הקודמים ואנחנו ממשיכים הלאה תחת אותם סעיפים, וכמובן שאנחנו מתפתחים. אני בעד הביקורת שאומרת שאנחנו מתפתחים, אנחנו צריכים להיות מאוזנים ואנחנו שואפים ליותר טוב. אבל זה לא מספיק. לדעתי הוועדות צריכות להגיע לאיזה קונצנזוס, ולצערי הרב בשנה הזו עוד לא הצלחנו להגיע לאיזושהו קונצנזוס שבו הוועדות גם מתוות מדיניות. הן

שומרות על הקיים, הן מטפלות בבעיות. אני לא מקבל את ההערה שלך, אתה גם יושב בכל הוועדות האלה של רישוי, בנייה, אם זה ועדת משנה, ואתה גם יושב בוועדת ההתנגדויות ואתה יודע שהטיפול, בייחוד אני חושב שראוי לציין את מה שמאיר עושה, זה מעל ומעבר.

מר אבי גרובר: אני לא חושב מאיר וטלי צריכים לעשות את כל העבודה.

מר שרגא קירשנר: אתה שותף לעבודה של מחלקת ההנדסה.

מר אבי גרובר: אני חושב שצריך לתת להם יותר כלים לעשות את העבודה.

מר שרגא קירשנר: יותר כלים תמיד יש.

מר אבי גרובר: אני חושב שבקטע הזה לא מקבלים מספיק כלים. לא תקפתי אותם, נהפוך הוא – אמרתי עליהם שאני חושב שמדובר במקצוענים ברמה הכי גבוהה.

מר שרגא קירשנר: אתה יודע מה אני חושב, שאם יהיו ודעות שייכנסו לאיזשהו מוד אופרטיבי של מדיניות הפעם, אני מדבר, כי נכון אמר גיל, הוא התחיל מהיעדים אבל אנחנו צריכים לתת את המטרות. והוא צודק שהוא התחיל מהיעדים, כי זה הגיב שלו, ואני חושב שבהרבה מהדיונים, כמו הדוגמאות שהועלו פה, אנחנו נכנסים לסוג מסוים שהדרג המקצועי בכלל צריך לעסוק בו ולא אנחנו. אנחנו לפעמים אפילו דנים על האם החוק הוא צודק או לא, ואנחנו לא בג"ץ. עדיין לא. אז אני מקווה שבשנת הפעילות הבאה חברי העירייה כן יתעסקו באידיאות וכן יגיעו לסוג מסוים של רוח, של מדיניות. אני מקווה שבאמת הוועדה שאורי עומד בראשה תצליח להתכנס, שתהיה מחלקה. כאיש ממפלגת הירוקים, אני במצע שלנו כתבתי בכל אופן, שאני רואה ברמת השרון איזשהו טריז ירוק ששובר את הרצף הזה של חדרה-

גדרה. ואני חושב שיש לנו גם את הפוטנציאל, יש לנו פארקים שאפשר לפתח אותם. כמה משוגע שייראה איש השימור הזה, ששכחתי איך קוראים לו.

מר מאיר דורון: מנדלסון?

מר שרגא קירשנר: כן, מנדלסון, הוא עדיין מדבר על סוג מסוים של אקולוגיה אורבנית. אז באמת לא צריך לשמור כל עץ וכל צפרדע, אבל אני חושב שעדיין אם נתייחס לזה שיש צפרדעים ועצים, אנחנו יכולים להגיע לאיכות חיים, לשמור על האוויר של רמת השרון, על ניקיון הקרקע של רמת השרון, ואני חושב שאם נצליח להקים ועדה לאיכות סביבה שבאמת תאכוף את התקנות הירוקות, שהן סטנדרטים, דרך אגב, במדינת ישראל, וניתן לעשות את זה, אני חושב שנהיה דוגמא, הרשות הראשונה שמבצעת את הדברים האלה.

מר אורי לוין: בקצרה, קודם כל תמיד בשנים הקודמות, בקדנציה הקודמת, תזכור מי אמר את זה: 'תודה רבה' הוא היה אומר לכולם, 'ואיפה הבשורה?'

???: קאול.

מר אורי לוין: אז אני לא חושב שבתקציב, תקציב זה לא עניין של בשורה. באמת לוקחים את התקציב של שנה שעברה, רואים מה אפשר לעשות, אין שינויים מאוד גדולים.

מר מאיר דורון: אגב, זה נעשה ככה בכל העולם.

מר אורי לוין: צריך להסתכל על זה ולראות אם יש מה לשנות. תראה, אני אומר לך, הרבה מאוד דברים, אפשר להגיד רוב הדברים, הם לא תלויים בעירייה והם לא יכולים להשתנות. אבל יש דברים שאפשר לשנות וצריך לשנות. אני מסתכל על העמוד הראשון, תקציב כוח אדם, ואני שואל

את ראש העיר למה בסעיף 6.1.40 דוברות ותקשורת אנחנו עלינו בתקן. סתם, לא שיש לי חס וחלילה משהו נגד המחלקה הזאת. ובמחלקה המשפטית ומהנדס העירייה ירדנו בתקן. אני, שיושב בחלק מהוועדות, מרגיש שיש חוסר בצד המשפטי ובצד ההנדסי. אף פעם לא הרגשתי שיש חוסר בצד של דוברות ותקשורת. ככה בתור בנאדם שמתעסק פה הרבה שנים בעניין.

מר גיל גורדון: פשוט ה-GIS היה בהנדסה, העברנו אותו-

מר אורי לוי: זה כל שנה אני שומע שעכשיו העבירו אותו לשם.

מר יצחק רוכברגר: באמת, לא הגדלנו.

מר אורי לוי: כל שנה אתם מעבירים אותו? עוד נקודה אחת, לגבי

מערכת החינוך, אני לא יודע אם אני יכול לשפוט אם זו מערכת טובה או לא מערכת טובה, אין לי את הכלים לשפוט את זה. זה שהם זכו בבגרות, אולי בגלל שההורים שלהם לימדו אותם יותר טוב. אני לא יודע, אין לי מושג. אבל למשל נושא שהוא בר בדיקה כמו מספר תלמידים בכיתה, זה משהו שאני חושב שכן יכול להיות איזושהי מטרה של העירייה, שתגיד שיהיו 20 ילדים בכיתה, אני נותן לך אתגר, אבל זה משהו שאפשר-

מר אבי גרובר: כמה יחידות עושה תלמיד בממוצע. יש הרבה

פרמטרים לבדיקה.

מר יצחק רוכברגר: אנחנו יודעים את זה, אבל לא כל דבר תלוי בך.

מר אורי לוי: מספר תלמידים בכיתה, זה יש לעירייה השפעה על

זה.

מר יצחק רוכברגר: ממוצע תלמידים בכיתה כמה יש?

ד"ר יונה ברגור: 27.

מר יצחק רוכברגר: 27 בערך. זה מתחת לממוצע הארצי.

מר מאיר דורון: הממוצע הארצי 31, לא?

מר אורי לוי: אני רוצה שתי תשובות: על מספר תלמידים בכיתה ועל התקנים.

מר יצחק רוכברגר: השאלות הן שאלות לגיטימיות, ובאמת ההערות זה גם לגיטימי. תשמע, לגבי מספר תלמידים בכיתה, אני יכול להיות פופוליסט, אנחנו יכולים להיות פופוליסטים ולהגיד: אנחנו רוצים 4 תלמידים בכיתה, או 20 תלמידים בכיתה. אני זורק סתם מספרים. אנחנו מתחת לממוצע הארצי, אנחנו נמצאים עם 27 תלמידים בכיתה. בערך, זה הממוצע. באורנים אנחנו עכשיו מגדילים את הבנייה למעלה קומה ואנחנו עושים שם, נדמה לי, 4 או 6? כמה כיתות? התוכנית היא ל-6 כיתות נוספות. גם מערך הבינוי שלנו לא יכול להכיל עכשיו כיתות בכל מקום ובכל בית ספר לבנות כיתות. אנחנו חייבים לבנות כיתות נוספות. אז עושים בהדרגה ולאט-לאט, זה לוקח זמן. זה לא תהליך של יום אחד. אנחנו איננו מסוגלים להפוך את זה ביום אחד. אנחנו באמת רוצים לשאוף שכמה שפחות תלמידים יהיו בכיתה.

מר אבי גרובר: מה עם הגנים?

מר יצחק רוכברגר: אגב, בכיתות המאה יש לנו כבר 21 כיתות שהן עם ממוצע, חלקן זה 15 תלמידים בכיתה וחלקן זה 18 תלמידים או 19 תלמידים בכיתה. הצלחנו להתגבר על זה. איפה שאנחנו נוכל, איפה שיכולים אנחנו מורידים את הממוצע. אני אומר לך, זו שאיפה. אני חושב שזה גם נכון לעשות את זה. אבל איפה שאפשר לבנות. אני יודע שיש גם 40, אבל אנחנו מחלקים את זה גם. אנחנו יודעים, בנווה רסקו, באמירים, אנחנו יודעים את זה. שיפצנו ובנינו והכל, ויש בעיה. נכון, אנחנו מודעים לזה.

לגבי התקנים האלה, אותם שני תקנים שאתה מדבר עליהם. יש ליועץ המשפטי, אני אמרתי לא פעם אחת, יש ויהיה לו עורך דין שהוא ייקח לעזור

לו, לסייע לו. אנחנו ממש בימים הקרובים אמורים לצאת עם מכרז לשפץ את הקומה למטה ואת מחלקת ההנדסה כדי שמחלקת הרווחה תעבור כבר במהלך החודש הבא, או משהו כזה, חודש וחצי, למתחם נווה מגן. אנחנו עושים כל מיני שינויים. ברגע שאנחנו נסדיר את זה ויהיו גם חדרים, יהיה גם עורך דין שיסייע לו. יהיה לו עורך דין, הוא יודע את זה, זה מתואם איתו. לגבי המשחק הלכאורה, שאתה אומר משחק, עינב שהוא מתעסק עם נושא ה-GIS ועם הנושא של כל הפרמטרים האלה של הסטטיסטיקות והכל, הגדירו אותו במחלקת מחשוב, זו לא תוספת תקן, זו לא תוספת משרה, זה לא עובד נוסף, זה לא כלום. אז הוא נמצא שם ואז רואים את ההיבט הזה. אפשר מחר לשנות את זה ולהגיד לו: 'תהיה במחלקת הנדסה'. אבל זה לא משנה, זה פשוט משחק.

מר עידן למדן: אבל למה המשחק הזה?

מר יצחק רוכברגר: כי זה קשור לתקשורת.

מר עידן למדן: למה, לדוגמא, יש עובדי חינוך שעובדים דרך

האגודה?

מר יצחק רוכברגר: אני רוצה להסביר לך. כי זה קשור למערכות מידע

ותקשורת, ולכן הוא עובד מול דוד מנשה בתוך המערכת הזו. הערות נוספות.

???: רק להרחיב בנושא אפשר?

מר יצחק רוכברגר: לא צריך. עידן, בבקשה.

מר עידן למדן: לפני שאני אתן ליונה שיציג יותר את הדברים וגם

את השאלות, כי הוא יותר טרח בעניין מטעם הסיעה לעשות את הדברים, אני

רוצה כן כמה אמירות יותר כלליות, שיתחברו בהמשך אליו לעניין

הצמצומים. כן ישבנו וטרחנו וניסינו לשבת על התקציב. לטעמי עדיין יש פה

איזשהו פסול מסוים או פגם מסוים. זה לא פסול, זה פגם מסוים בזה שאנחנו מגיעים פה הרבה פעמים לישיבות מועצה ואנחנו דנים על 15 מיליון ש"ח יותר ממה שאנחנו דנים על התקציב. אני כן ראיתי בהצעה, ואני מקווה באמת שניישם את זה, שבהנהלה, במשך כל רבעון אנחנו-

מר מאיר דורון: אנחנו דנים על 300,000 ש"ח יותר מאשר על כל דיון בתקציב.

מר עידן למדן: אני כן קראת בהצעה שבאמת ההנהלה תתכנס פעם ברבעון ותנסה מחדש לשבת, ושהשנה אנחנו נהיה יותר מסודרים. חלק ניכר מסביב לשולחן הוא חדש בעניינים ולומד אותם תוך כדי תנועה. התקציב הקודם, בכלל הגענו אליו לגמרי מן המוכן ואחרי חודשיים בחירות, ולכן בתקציב הזה כן ניסינו להשפיע ולתת מספר הצעות שאני אשמח מאוד אם החברים פה ינסו לאמץ אותן. יש לי כמה שאלות שלי. אחת, לטעמי, בעניין איכות הסביבה אנחנו לא טורחים לבוא עם איזושהי תוכנית מסודרת או מוגדרת של מה אנחנו רוצים, ומבחינת התקציב הוא נראה לי מעט מדי. אני, לדוגמא, הייתי מקשר את זה לאותה הצעה שהעלה אורי בזמנו עם העניין של גגות המבנים. אני לא רואה פה השקעה של זה. המיליון זה לא מספיק.

מר יצחק רוכברגר: הוא מטפל בזה.

מר עידן למדן: בסדר, אבל עוד לא קיבלנו על זה דיווח.

מר יצחק רוכברגר: בסדר, זה לא לוחצים כפתור וזהו.

מר עידן למדן: עכשיו, יש לי כמה בעיות עם עניינים כלליים. אנחנו מדברים פה גם בתקציב שנה שעברה על הוצאות פיתוח ארגוני והטמעת אמנת שירות. אנחנו דיברנו אז על כ-150,000 ש"ח, אנחנו מדברים על זה עוד פעם השנה. אני לא מבין בדיוק מה נעשה עם הדבר הזה. אותו הדבר בעניין של המחשוב שיושב במחלקת דוברות. אנחנו משקיעים כל שנה כמעט 2.5 מיליון

ש. אחר כך אנחנו רואים הוצאות מחשוב, אם אני מסתכל על הצעת התקציב לשנת 2009 מדברים על פחות או יותר 2.5 מיליון ש. אנחנו רואים שמדברים גם על בתי הספר ועל תחומים נוספים. אנחנו מסתכלים עכשיו ב-2010, אני רואה עוד פעם שזה יושב לו הפעם על 2.6 מיליון ש. בסדר, עוד פעם יושב על שניים וחצי מיליון. האם כל שנה אנחנו אמורים? האם בשום שנה זה לא משתדרג? האם זה לא שהשקענו את ה-2.5 מיליון ש ואז אנחנו אומרים אחר כך להוריד? מדוע כל שנה אנחנו אמורים להשקיע בדבר הזה 2.5 מיליון ש? אני הייתי מצפה לראות את הירידה בתחום הזה.

מר גיל גורדון: זו לא הקצאה, זה תקציב שוטף.

מר עידן למדן: בסדר, תקציב שוטף 2.5 מיליון ש זו שאלה, לא ברור לי העניין.

מר יצחק רוכברגר: הוא יענה לך. גיל יענה.

מר עידן למדן: היה לנו גם את הדיבור בעניין הקבוצות הייצוגיות בהשתתפות העירייה, ודיברנו אז בזמנו שתהיה בחינה של העניין הזה, ואני חושב שבדבר הזה גם כן אנחנו נוכל לקחת ואולי למצוא בכמה סעיפים אחרים. בגדול אני כן חושב שיש פה תשלום אולי קצת יותר מדי גדול של התושבים, וזה מה שניסינו להוציא, שלפחות בתשלומים של ההשתתפות נמצא את המקורות כדי לקצץ בדברים אחרים כדי לכסות את הדברים האלה. הארנונה היא ארנונה גבוהה, אנחנו יודעים, וצריך גם לתת את השירות המיטבי, וזה גם אנחנו יודעים, ואלה הדברים שהייתי מבקש עליהם את ההתייחסות.

מר יצחק רוכברגר: טוב, תענה לגבי המחשוב.

מר גיל גורדון: העלית מספר נושאים, התחלת בנושא של אמנת השירות, שיש שם 100,000 ש. כדי להבהיר, הסעיף הזה למעשה משמש בעיקר

את מינהל כוח אדם לצורך, למשל, עבודות כמו ניתוח עיסוקים. זו עבודה שבוצעה בתחום ההנדסה, עשו ניתוח עיסוקים כדי להגדיר איך אפשר לעשות אופטימיזציה מבחינת כוח האדם. לכל מיני עבודות מהסוג הזה אנחנו שוכרים שירותים, עכשיו ליוו אותנו יועצים בנושא שלמול הממונה על השכר, גם הם יצאו עם הסעיף הזה. כלומר, זה סעיף ליועצים שקשורים בנושאים האלה של כוח אדם, משאבי אנוש, ניתוח עיסוקים לשיפור המבנה הארגוני וכן הלאה.

מר עידן למדן: מה זה קשור לאמנת השירות?

מר גיל גורדון: זה התחיל ממשוהו היסטורי בזמנו, פרץ יוכל להתייחס לזה יותר טוב. זה התחיל ממשוהו היסטורי, שהיתה אמנת שירות, שלגביה הוציאו את הסכום ונשאר השם הזה. אבל בעיקרון זה למעשה ייעוצים ארגוניים בתחום הארגון של כל מיני גורמים מקצועיים שמלווים אותנו בדברים כאלה ואחרים.

ד"ר יונה ברגור: מה המסקנה שיכולה להיות מזה? לפטר עובדים?

מר גיל גורדון: או לחילופין לשפר, כמו שנאמר פה, נושא של שירות ולהוסיף עובדים דווקא.

ד"ר יונה ברגור: אתה חושב שזה מה שיהיה?

מר גיל גורדון: אני לא יודע. בוא נראה, כל אחד עם המסקנות המקצועיות. אבל זה ייתן לך איזשהו כלי.

מר יצחק רוכברגר: אני אענה לך תיכף לגבי ההערה שלך.

מר גיל גורדון: לנושא של 2.5 מיליון ש"ח, עידן, שאלת על 2.5 מיליון ש"ח בנושא של מחשוב. מה שקורה, אני רוצה להבהיר, זו לא השקעה. יש את החברה לאוטומציה, שהיא נותנת לנו את השירותים בכל מגוון התחומים

שאנחנו זקוקים לשירותי המחשוב. אנחנו ברוב המקרים גם לא מרוצים מהשירות שהם נותנים לנו והמחיר גבוה. לכן בטווח של 3 חודשים, אחרי הרבה מאוד עבודה של למעלה משנה, עוד לפני שאני הגעתי לפה, בנינו מכרז. הכוונה שלנו לצאת למכרז. מניסיון של ערים אחרות, דרך אגב, אחרי שעשו מכרז הם חתכו את המחירים בצורה מאוד משמעותית. והיה והם יזכו בכל זאת במכרז, להערכתנו המחירים בכל מקרה ירדו, ומקווים גם להגיע לתוצאות יותר יעילות.

מר עידן למדן: אם הם נתנו לנו שירות לא טוב, כמו שאתה אומר, אז גם לא צריך לתת להם להתמודד. אבל בסדר. אז יוצאים למכרז בעניין הזה?

מר גיל גורדון: כן.

מר הרצל נחום: הוא לא התכוון נתנו שירות לא טוב, כמו שהתכוון שהם היו החברה היחידה שהטכנולוגיה שלהם והתוכנות שלהם לא היו ברות תחרות. היום הכל התקדם.

מר עידן למדן: אבל אתה רואה כל שנה 2.5 מיליון ₪.

מר יצחק רוכברגר: אז הוא הסביר.

מר עידן למדן: אני רוצה להבין האם זה דבר שאפשר לחסוך פה.

מר יצחק רוכברגר: תשובה נוספת לעניין התקנים, שמעתי את אבי ככה אומר, אני רואה בספר שיש תקנים לא מאוישים. נכון. ואני נכנס עכשיו להערה שיונה אמר. אז מה זה אומר, שאנחנו נפטר עובדים? הוא ככה מגחך, שכאילו לא נפטר עובדים. אני רוצה לומר לכם דבר אחד. תראו, המטרה, ושמעתי את ההערות האלה גם בקדנציה הקודמת דווקא מאורי. תמיד אורי

אמר 'התייעלות, התייעלות' ולא כל פעם רק להכניס עובדים, אלא לבדוק אם מישהו לא עובד.

מר עידן למדן: דיברנו על זה בתקציב 2009.

מר יצחק רוכברגר: רגע, דקה. אם מישהו לא עובד ולא זה, צריך להזיז.

מר אורי לוי: גם אתה אמרת את זה.

מר יצחק רוכברגר: תן לי, לא סיימת. אני הוצאתי מהעירייה עובדים שלא עבדו. ואני מודיע לכם גם, הרי המטרה היא לא לבוא ולהגיד 'אני רוצה לפטר עובדים'. סתם לפטר עובדים אין היגיון. סך הכל, בינינו, רוב העובדים בעירייה עושים עבודת קודש, עומסים בלתי רגילים של פיתוח ומתן שירות, ורוב העובדים, באמת שאפו על מה שהם עושים. יש חלק מהעובדים, לא גדול, שלטעמי לא עושה את עבודתו נאמנה. וצריך להזיז, צריך לפנות, צריך לשנות. אני התחלתי לפני מספר חודשים לקיים דיון עם ועד העובדים, עם יו"ר ועד העובדים יותר נכון, לעניין של איזושהי תוכנית, לא תוכנית הבראה, אבל תוכנית התייעלות. יש הבדל בין תוכנית הבראה לתוכנית התייעלות. תוכנית התייעלות אומרת שמתוך המערכת תראה את מי אתה יכול לייצל, להזיז, להעביר אותו מיחידה ליחידה, לרענן, לתת מוטיבציות וכו'. תוכנית הבראה זה משהו אחר, זה כאשר אתה נמצא במצוקה כספית ואתה צריך לאזן את תקציבך או לעשות אחרת. ואני מדבר על התייעלות. ואז נתקע הסיפור נוכח הסכסוך האישי שקיים ביני לבינו, ואני מודיע כאן ואני אומר את זה פה – אני אביא לישיבת המועצה אם צריך הצעה להתייעלות בתוך המערכת במהלך החודשים הקרובים, מתוך עניין שהמערכת תבדוק את עצמה ותעשה כמה שיותר טוב וכמה שיותר איכותי במתן השירות וגם במתן הביצוע ובכל פרמטר. ובכל מקרה, ואני אומר את זה פה, שעובד איננו עובד, אני אבקש את

תמיכת חברי המועצה להזנתו מתפקידו עד כדי הוצאתו הביתה. אין לי הרבה כאלה, יש לי כאלה. אני רוצה לעשות את זה בצורה מושכלת, בצורה חכמה, לא בצורה שחס ושלום מישהו יבוא ויגיד: 'יש כאן נקמה, יש פה פגיעה, יש פה איזשהו סימון של מישהו'. צריך לבדוק את הצרכים, אנחנו בודקים את הצרכים, אנחנו יושבים עליהם, פרץ נמצא פה, ישבנו לפני מספר חודשים, מנכ"ל העירייה היה וישבנו לפני מספר חודשים, אנחנו בודקים את העניין. יש היום איזשהו קרע שקיים היום. אגב, אם אנחנו כבר דיברנו על זה אז משפט אחד – התגלע סכסוך אישי ביני לבין יו"ר ועד העובדים, כאשר הסתדרות העובדים הכללית, שאני הייתי אחד מהאנשים המרכזיים שלה, החליטה לנקוט צעד מאוד בוטה בעניין הזה ומנסה היום לערער את מערכת יחסי העבודה בתוך הרשות המקומית. בית המשפט אמר את דברו. בית הדין לעבודה אמר את דברו שהסכסוך הוא סכסוך אישי על רקע העובדה שלא נתתי ליו"ר הוועד להמשיך לאמן את קבוצת הכדורגל. והיום מנסים ליצור לי כאן סכסוך קיבוצי וסכסוך עבודה וכו'. אני אומר את הדברים פה.

מר אבי גרובר: אם העלית את זה, מה ההסתדרות מבקשים?

מר יצחק רוכברגר: אני אגיד לך מה הם מבקשים בשיחות שלא מה שרשום בנייר. סולחה.

מר אבי גרובר: בין מי למי?

מר יצחק רוכברגר: ביני לבין יו"ר הוועד. זה מה שהם מבקשים.

מר אבי גרובר: הם רוצים להגן על מי שעומד ביו"ר הוועד.

מר יצחק רוכברגר: תסלח לי, אני לא נכנס איתך לויכוח, אתה צד בסיפור כי נתת תצהיר. נתת תצהיר שהוא שקרי גם, ובית המשפט דחה גם את התצהיר שלך. עזוב.

- מר אבי גרובר:** קודם כל, בחיים לא הייתי שם.
- מר יצחק רוכברגר:** נתת תצהיר שקרי, התערבת ונתת. אני לא רוצה להיכנס לזה. אני מדבר ברמה הגלובלית.
- מר אבי גרובר:** הוא לא יכול לדחות תצהיר שלא...
- מר יצחק רוכברגר:** אתה רוצה להפריע לי?
- מר גיא קלנר:** איך אתה קשור לדיון הזה בכלל?
- מר מאיר דורון:** הוא ייצג את יו"ר ועד העובדים.
- מר אבי גרובר:** לא ייצגתי את יו"ר ועד העובדים, מה אני מייצג?
היה פה דיון שגלש החוצה ודברים שנאמרו-
- מר יצחק רוכברגר:** לא רלוונטי. שאלת שאלה, אני עונה לך.
- מר טל עזגד:** איציק, אני מציע שהנושא של הוועד לא ייכנס.
- מר יצחק רוכברגר:** אני לא מכניס. דיברנו על עובדים אז אני חייב לומר משפט. לכן, כמי שמטפל בענייני כוח אדם בעירייה, כמי שמחזיק את התיק מקדנציה קודמת בענייני עובדים, אנחנו בימים הקרובים או בשבועות הקרובים נשב ונבדוק את עצמנו איפה אפשר לעשות תיקונים, איפה אפשר לייעל, ואנחנו נייעל ונביא את זה בצורה מסודרת למועצה, כדי שאנשים יידעו.
- הלאה, הנושא בא היה הנושא של הספורט. העלית את הנושא של הספורט, של תיקונים, ודיברנו על הנושא הכספי. תראה, איך הערת? שנה הבאה יצטרכו אותי 5 מיליון ₪.
- מר אבי גרובר:** הקבוצות מצליחות, גם הכדוריד.
- מר יצחק רוכברגר:** מצוין, שיצליחו. אני מעודד את ההצלחה.

מר אבי גרובר:

נכון, יש לזה מחיר.

מר יצחק רוכברגר:

יש לזה מחיר. מישהו אמר? אתם מעלים את הנושא, לא אני. אני ער למחיר, אני חושב שספורט זה חינוך, ספורט זה חינוך להתנהלות, התנהגות, בכל פרמטר. כל עוד העניינים האלה מסודרים, כל עוד מביאים הישגים, מאדירים את שם רמת השרון, אני בעד. יחד עם זאת, יש את ועדת התמיכות, צריכה לדון, לחשוב, הם כבר התחילו לבדוק את הנושא של מה שדיברנו בפעם הקודמת, יש חוות דעת משפטית שניתנה למיכה, היא תוגש, תגיע לוועדה, יקבעו קריטריונים, מסמרות, על מנת שהדברים יהיו מסודרים. אני רוצה שיובן דבר אחד. כל עוד העירייה מסוגלת ויכולה לתמוך ולעודד, אני בעד. אם היה מצב שלא היינו מסוגלים לתמוך ולא לעודד את הספורט, הייתי גם מקצץ בזה.

מר אבי גרובר:

אם רמת השרון עולה ליגה ניתן עוד כסף?

מר יצחק רוכברגר:

כן.

מר אבי גרובר:

יפה.

מר עידן למדן:

רק יש הבדל, אני מתחבר לכל הדברים שאתה אומר בעניין הספורט ועל זה אנחנו מסכימים. יש שאלה, וזו שאלה אמיתית, בעניין של הקבוצות הייצוגיות והצורך של עירייה לתמוך בקבוצות הייצוגיות, ואם כן עד כמה. אני יודע שגם אתה וגם טל טיפלתם בנושא והקדשתם לו הרבה זמן בשנה האחרונה.

מר יצחק רוכברגר:

נכון. זה עוד לא נגמר.

מר עידן למדן:

עוד לא נגמר, בסדר. לכן, בגלל שעוד לא נגמר, אני סבור שבסעיף הזה אולי צריך, ודווקא בגלל שלא יבנו עליו עוד פעם לעוד שנה, אולי מכיוון שעוד פעם אישרנו 3.25 אז אנחנו נבוא עכשיו, בשלב הזה

נגדיר כרגע עד סיום הבדיקה 2.75, נשאר כרגע 500,000 ₪ בשנה הקרובה, בעניין הספציפי הזה, עד להשלמת הבדיקה. נרצה – נוסף אותו, לא נרצה – הוא יישאר באמת לצרכים אחרים.

מר יצחק רוכברגר: לא, לא.

מר מאיר דורון: החכמה של ראש עיר שהוא לא שם כבלים על הידיים שלו.

מר עידן למדן: אף אחד לא שם כבלים. הכסף הזה כרגע מצוי, הוא לא מופנה לשום מקום אחר. אתה אומר חצי מיליון ₪ אני משאיר כרגע בצד.

מר יצחק רוכברגר: הבנתי, אבל אני לא רוצה. למה לא הצעתם את זה? למה לא באתם להציע את זה למשל בוועדה? בסדר, אבל אני לא מוכן.

מר עידן למדן: מה שאני אומר, שבגדול אנחנו ניסינו להציע כמה מקומות מסוימים לקיצוץ. אני טוען באותה מידה שיכול להיות שאם אותה הצעה שהנחנו, איציק, של אותו קיצוץ, שאנחנו מדברים ומראים מאיפה אפשר טיפה לקצץ כדי להשלים במקומות אחרים, אם ההצעה הזאת לא נראית אז יש שניים-שלושה מקומות אחרים שמהם אפשר לקחת. זה היה הרעיון.

מר יצחק רוכברגר: הבנתי. אל תשכחו דבר אחד, שאותו לא אמרתי בתחילת הדברים, כי לא רציתי לעשות את הפרופגנדה, אבל צריך להזכיר גם כן, שבסקר שגאוקרטוגרפיה ערכו לפני בערך 3 חודשים, רמת השרון היא במקום הראשון מבחינת איכות החיים. זה לא בא באוויר, זה לא בא סתם, זה בא הודות לאנשים שעושים עבודת קודש כאן. אני מדבר קודם כל בראש ובראשונה על העובדים, אני מדבר על החברים שנותנים כתף מהנהלת העירייה, שנותנים כתף לביצוע ואת התמיכה המוסרית והתמיכה הגבית לקידום. זה לא בא ברגל הדברים האלה.

מר עידן למדן: את זה הדגשנו לאורך כל הדרך.

מר יצחק רוכברגר: מאה אחוז. ההערות הן לא מולך, חלילה. אני מעיר את זה כהערות ביניים. ויתירה מכך, אני רוצה שרמת השרון תמשיך להוביל, תמשיך להיות מקוטלגת במקום הראשון, ככל שרק אפשר, כולל גם בכדורגל. בכדורסל, הם במקום הראשון עכשיו.

מר טל עזגד: אני רק רוצה בנושא של הספורט, מאחר ואנחנו הולכים פה קצת סחור-סחור. צריך לשים את הדברים על השולחן. יש לפתחנו, ועידן קצת עושה את זה בצורה עדינה מאחר ויש לו פה איזשהו, בכאילו קונפליקט. לא נגיד ניגוד עניינים, אבל הוא עושה את זה בצורה עדינה. יש את הנושא של בג"ץ ל.כ.ן המפורסם, עם כל הנושא הזה של הכסף, וזה המון כסף. אני חושב שהגיע הזמן, הדבר הזה בא לפתחי מהיום שהצבעתם ובחרתם אותי להיות יו"ר אגודת הספורט ומחזיק תיק הספורט. הדבר הזה מגיע לפתחי פחות או יותר כל שבועיים-שלושה, ואני מודה ומתודה שאני לא חושב שבכוחותיי, וגם לא בכוחותיו של ראש העיר, רק לשנינו, כמה שאנחנו שוקדים על זה, לבוא ולמצוא את הפתרונות החוקיים והנכונים בעניין הזה. הדבר הזה צריך לבוא פעם אחת ולתמיד בצורה מסודרת. אתה לא יכול פתאום באופן שרירותי להוריד 500,000 ₪ ולשים אותם בצד כשאנשים בנו-

מר יצחק רוכברגר: אבל זה לא פתאום, מדברים על זה כבר שנה ומשהו.

מר עידן למדן: זה לא פתאום, זה מהיום שנבחרנו.

מר יצחק רוכברגר: טל, זה לא פתאום, הוא דיבר על זה.

מר עידן למדן: דיברנו על זה הרבה. למען הסר ספק, אין שום קונפליקט, יש שאלה עד כמה אנחנו אמורים לתמוך בקבוצות.

מר טל עזגד: והדבר הזה חייב לבוא לפתרון ותשובה, אני מקווה

בשנת התקציב הזאת, כי אחרת אנחנו נדלג לשנת התקציב הבאה עוד פעם.

מר יצחק רוכברגר: קיבלתם את הנתונים, תביאו אותם, תתחילו לעבד

אותם. די, עבדתם על זה שנה.

מר עידן למדן: אז השנה אנחנו מאשרים את זה, ותביא אותם.

מר יצחק רוכברגר: חברים, הלאה.

מר אבי גרובר: כספים לקבוצות אפשר להעביר מההכנסות של

אגודת הספורט?

מר יצחק רוכברגר: לא יודע. אני לא חושב.

מר אבי גרובר: יש להם הכנסות משרונית.

מר יצחק רוכברגר: הלאה.

מר טל עזגד: משפט אחרון ענייני ופרקטי בנושא הזה – מאחר

וכל שנה עלה לפתחנו השאלה, בטרם נקבעו הקריטריונים ובטרם ועדת

התמיכות דנה בתמיכות וחילקה את התמיכות לתקציב של שנה הבאה, זה לא

רק הספורט אלא זה כולל עוד תחומים אחרים. זה כולל את בית מלינוב

ואל"ה וכל פעם הדבר הזה עולה. מאחר והישיבה הבאה תהיה בנושא

מוטוריקה, ואני בטוח שלא יהיה לנו הרבה זמן לדון בזה, אני רק מבקש

היום, אם זה ניתן חוקית מיכה, להעלות את הנושא של 1 חלקי 12 בשביל לא

לתקוע את כל העמותות להמשך הפעילות שלהן.

מר יצחק רוכברגר: מתי אתם מתכוונים להביא את המסקנות שלכם

בוועדת תמיכות? מתי אתם יושבים?

מר טל עזגד: את הקריטריונים, לא רק כדורגל, של הכל, זה לא

משנה.

- מר יצחק רוכברגר:** למה זה לא מוכן לעכשיו?
- מר טל עזגד:** לא יודע, אני לא בוועדת תמיכות.
- מר הרצל נחום:** אנחנו מכינים קריטריונים חדשים, זה קשור להכנה ע"י משפטנים ואנחנו לוקחים עכשיו משפטן שיכין את זה.
- מר יצחק רוכברגר:** אז זה ייקח כמה חודשים.
- מר הרצל נחום:** זה לא ייקח כמה חודשים, יכול להיות שזה ייקח אפילו חודש.
- מר יצחק רוכברגר:** 3 חודשים זה יספיק?
- מר הרצל נחום:** כן.
- מר טל עזגד:** איציק, אני עדיין חושב שצריך 1 חלקי 12, כי ייתקעו בלי כספים העמותות.
- מר יצחק רוכברגר:** הבנתי, אנחנו נכניס את זה בתוך התקציב.
- מר טל עזגד:** תודה.
- מר יצחק רוכברגר:** בבקשה, יונה.
- ד"ר יונה ברגור:** אני אשתדל לעשות את זה קצר, למרות שיש לי הרבה דברים. אני רוצה קודם כל באמת להודות לגיל, לא רק על הביצוע של העבודה, על זה שהוא מקבל אותי ושומע ומגיב, וזה בכיף, והוא שואל את ראש העיר, וראש העיר מחזיר לו חזרה אישורים, ואני מודה גם לך איציק, ואני אומר מודה, על כל פנים אני מעריך את זה, לא מודה, שבדיון התקציב, שיש בו אלמנטים של קואליציה מובהקים, אתה נתת אפשרות להגיש הצעות החלטה, לפחות לדבר עליהן. אני לא אומר שצריך להצביע על כל דבר בחיוב או משהו כזה, ואני רואה את זה כדבר חיובי. כל ההערות שלי באות מהצד של חברות בקואליציה. וכאן אני רוצה להגיד לך, אבי, הערה, ואני דיברתי איתך

גם בטלפון. אני נורא מצטער על ההצגה הראשונית שהיתה לך כאן בתחילת הדיון. אתה הבאת דוגמאות פרטניות של תושב זה או אחר, לא התייחסת לאף מספר בתקציב. אילו היתה לך מחלוקת או הערה לגבי איזשהו סעיף או נושא שבא לידי ביטוי במונחים תקציביים, אפשר היה לדבר על זה. אבל לבוא להגיד שאני מכיר תושבים ככה ועושים ככה ויש זה, אני איש כמותי, אני חושב שבתקציבים צריך לדבר במונחים כמותיים. נכון הוא שהנושא של מדיניות ותפיסת העולם בא לידי ביטוי ובא לידי ביטוי יוצא מן הכלל בהצעת התקציב, וראש העירייה נתן את ברכתו לכל הדברים שבאו לידי ביטוי כאן, אבל בסופו של דבר צריך לדבר במונחים של כסף וכמויות. וזה הפריע לי. ממש הפריע לי שלא טרחת להגיד משפט אחד. והאמת היא, שמפריע לי אישית שאף אחד מחברי המועצה לא טרח להגיד מילה אחת על מספר אחד. כולם מדברים בפראזות ובוזה, ולא מדברים על אף מספר אחד. הכל מקובל עלינו.

מר יצחק רוכברגר: כאן דיברו איתי במהלך ה-10 ימים והיו תיקונים.

ד"ר יונה ברגור: מאז ועדת הכספים לא היו תיקונים.

מר יצחק רוכברגר: למה אתה אומר?

גב' שירה אבין: היתה פנייה עוד לפני ועדת הכספים.

ד"ר יונה ברגור: מוועדת הכספים עד עכשיו, בוועדת כספים אף אחד

לא נתן ביטוי להסתייגויות או לשאלות.

מר יצחק רוכברגר: כי לא היה.

ד"ר יונה ברגור: זה מפתיע אותי.

מר גיא קלנר: למה אתה לוקח על עצמך את תפקיד מצפן

המועצה? אם החברים נותנים אמון בספר התקציב הזה, אז תהיו המצפן של עצמכם, אל תתנו ציונים לאחרים.

ד"ר יונה ברגור:

אנחנו נגיע תיכף לנושא שאתה אחראי ממך.

מר גיא קלנר:

אני לא צריך ממך ציון ואני לא מחפש ממך ציון.

תתעסק במה שאתה צריך להתעסק בו, עם כל הכבוד. כל פעם המצפן המוסרי של המועצה, באמת. עם כל הכבוד.

ד"ר יונה ברגור:

אנחנו הגשנו רשימה של שאלות והערות והשגות

לקראת ועדת הכספים, קיבלנו תשובות כמעט על כל הדברים, גם גיל, גם בוועדת הכספים עצמה, ואני חושב שחלק גדול מהדברים אפשר לצאת מרוצים. יחד עם זאת, יש לי כמה הצעות וכמה רעיונות. אבל ממש שתי דקות לפני זה אני רוצה כמה שאלות קצרות שלא באו לידי ביטוי עד עכשיו. הנקודה הראשונה שאני רוצה לשאול, מדוע תקציבים של אגף חינוך מתוקצבים בתרבות? אני לא מבין את זה. אגף הנוער, שני אחראים על הנוער באגף החינוך, כתוב במפורש, מתוקצבים ביחידת התרבות. אני פשוט לא מבין למה זה נעשה. יש לי גרסה משלי למה זה נעשה, אבל אני חושב שזה לא ראוי. אותו דבר יש המון תקציבי חינוך מתוקצבים דרך אגודת הספורט. הנקודה הזו לא ברורה לי לחלוטין. המון, בלי סוף. אני יכול להגיד לכם על הסייעות, על תוכניות אישיות לתלמידים בסיכון, על סיוע יחידני לתלמידים, מועדונים, ליווי תלמידים בחינוך רגיל. הכל מתוקצב דרך אגודת הספורט. לא ברור לי למה ואני הייתי רוצה לנסות לקבל על זה תשובה. זאת הערה אחת.

הערה שנייה, אני אשמח אם מיכל אולי תענה על זה, מה אפשר לעשות ב-20,000 ₪ בכל תיכון בפרויקט דו-קיום? אני פשוט לא מבין מה אפשר לעשות ב-20,000 ₪? בכל תיכון יש 20,000 ₪ לפרויקט דו-קיום. אני הייתי מציע להוסיף הרבה יותר, ואני גם לא יודע למה אתם מתכוונים בדו-קיום. לדעתי צריך להוסיף הרבה יותר, והייתי רוצה לשמוע בהזדמנות, לא עכשיו. אני

הצעתי הצעה לאשר את התקציב, אבל הייתי רוצה לשמוע מה זה פרויקט דו-קיום במובנים של אגף החינוך.

מר יצחק רוכברגר: בסדר, תקבל תשובה לזה.

ד"ר יונה ברגור: עוד שני דברים שיבואו לידי ביטוי בהצעות

הסופיות שלי. יש לי סימני שאלה כבדים מאוד לגבי תקצוב של 80,000 ₪ עבור ריקודים סלוניים ומעל 35,000 ₪ ל-5 גנים עבור מרכז הטניס. אני חושב שזה קצת פלצני שרמת השרון מתקצבת לילדי כיתות ו' לימודים של ריקודים סלוניים. לי אישית קשה לקבל את זה. עכשיו אני אגיד את ההצעות.

מר אבי גרובר: אני חייב לענות לו.

מר יצחק רוכברגר: אתה לא חייב לענות לו.

מר אבי גרובר: אני חייב לענות לו, הוא תקף אותי.

מר יצחק רוכברגר: אתה לא חייב לענות. אבי, די כבר.

מר אבי גרובר: אני מבקש להגיב.

מר יצחק רוכברגר: לא, אתה לא חייב לענות לו.

מר אבי גרובר: מה אכפת לך לתת לי לענות משפט?

מר יצחק רוכברגר: אני רוצה שימשיך.

ד"ר יונה ברגור: אני בהצעה שלנו, של סיעת מר"צ, לחברי המועצה,

ואני הייתי מציע, ברשותך אבי, שגם אתה תצביע בעד אישור התקציב אם יקבלו את ההצעה שלנו בתור התניה לתקציב.

מר יצחק רוכברגר: עזוב, שלא יצביע בעד, שיצביע לפי צו מצפונו.

ד"ר יונה ברגור: אני רוצה להציע לו.

מר יצחק רוכברגר: עזוב אותו, שלא יצביע.

ד"ר יונה ברגור: אני רוצה להגיד 3 נקודות. בא לידי ביטוי הנושא, עשיתי בזמנו חשבון של השתתפות התושבים בהכנסות העירייה. גיל, כשאתה מראה בגרף הוצאות לתושב, אתה לוקח את סך הכל ההוצאות ומחלק אתן בתושבים, אבל אתה לא הורדת מזה את השתתפות התושבים בהוצאות עבור עצמם. לכן המספר הוא כל כך גבוה. כך שזה לא כל כך קביל. אותו דבר בחינוך. עשית הוצאות לתושב והוצאות לחינוך, לא הורדת את השתתפות התושבים. זו לא חכמה גדולה. אם חצי מזה התושבים משתתפים בו, אז ודאי שהוצאות העירייה הן חצי מזה. לא חצי, אבל משהו.

מר גיל גורדון: מצד שני, רק להזכיר לך, כשישבנו אמרת-

ד"ר יונה ברגור: אז מה, זה לא הוצאות של העירייה, זה הוצאות של ההורים.

מר יצחק רוכברגר: בסדר, הערת.

מר מאיר דורון: בכל מקום בעולם משתתפים בדברים האלה.

ד"ר יונה ברגור: אבל זה לא הוצאות של העירייה.

מר גיל גורדון: גם ארנונה התושבים משלמים, לא להכניס את זה?

ד"ר יונה ברגור: ארנונה זה מיסים, זה לא שירותים. רבותיי, אני השקעתי עבודה, תכבדו רגע. אני מציע להקטין את השתתפות התושבים מ-6,344,000 ש"ח בסך הכל כל השתתפות התושבים ישירות בהכנסות העירייה, בסדר גודל של מיליון ש"ח, שגיל וכל מנהלי המחלקות וזה ימצאו את הסעיפים.

מר גיל גורדון: אתה אומר שנדון על זה במהלך השנה.

ד"ר יונה ברגור: כן. אני מציע דבר שני, הנושא של תלמידי חוץ בחינוך. יש 314 תלמידי חוץ בחינוך, בתיכון, מסך הכל 1,604 תלמידים. כלומר, כ-25% מתלמידי התיכון הם תלמידי חוץ לרמת השרון. אני מבין שיש

סיבות חשובות להביא תלמידים מבחוץ, מכל מיני סיבות, להשלים כיתות, יש ביקוש וכו'. רק רוצה להסב את תשומת לבכם, לפי התחשיב שאני עשיתי, מנוכה מאגרות ההורים ומהכל, עיריית רמת השרון מסבסדת כל תלמיד כזה ב-10,000 ₪. 3,100,000 ₪ הולכים לסבסוד תלמידי חוץ מרמת השרון. זה הרבה כסף, צריך לחשוב אם זה ראוי לעשות את זה. אני בא להגיד שאני לא יודע מה לעשות עם זה.

מר מאיר דורון: אתה עשית מה שקודם הערת לו. הוא לקח את הסכום הכללי וחילק ואתה עשית בדיוק אותו דבר.

ד"ר יונה ברגור: לא.

מר מאיר דורון: כן. עברתי על החומר שלך, מה שהוא עשה אתה כעת עושה. הרי אם לא היו באים תלמידי חוץ, גם חלק גדול מההוצאות האלו היו נשארות.

ד"ר יונה ברגור: אני מקבל את זה, ההערה הזאת מקובלת עליי. מאיר, אני מקבל את ההערה שלך, שלא כל ההוצאה היא הוצאה נמנעת אם לא יהיו תלמידי חוץ. זה אני מקבל. יחד עם זאת, בוא נהיה ברורים מה עלות התחשיבים. כמה אפשר לגרוע? אני לא יודע. לכן אמרתי בואו נקיים על זה דיון.

מר יצחק רוכברגר: הבנו מה שאמרת. נבדוק את זה.

ד"ר יונה ברגור: אני מציע להוסיף סכום כסף בתחומי המניעה של אלימות נוער ושימוש בסמים 100,000 ₪. דיברתי עם מנהלת היחידה, היא אמרה שהיא ביקשה קצת יותר, סדר גודל של 100,000 נוספים, ואני רוצה להציע שזה נושא שכואב לכולנו, ואני לא רוצה להגיד שצריך להוסיף מיליון מפני שהיא לא ביקשה יותר, אבל היא יודעת מה לעשות עם עוד 100,000 ₪, אני מציע להוסיף את זה.

עוד הערה לפני אחרונה. אני הצעתי, וזו תשובה לאבי, אני הצעתי בוועדת כספים ואני רוצה להציע את זה גם היום כאן, שהחל מהשנה הבאה, הצעת התקציב שתובא לוועדת הכספים ואולי אפילו למועצה, אבל ודאי לוועדת הכספים כל שנה, יהיה מרחב תמרון של כ-2%-1% מסך כל התקציב. יהיו ההכנסות יותר גדולות מההוצאות, וכל חבר מועצה יגיד למה הוא היה רוצה לייעד את הפער בין ההכנסה וההוצאה, ונראה איך הדברים יתקבלו. במקום שהכל יהיה סגור על מסגר וכו', כמו שאבי אומר, ואין לנו מרחב תמרון. אם יהיה לנו 3 או 4 מיליון ₪ לקונצנזוס של חברי המועצה.

מר יצחק רוכברגר: עידן, עזוב, אתה לא יכול לענות באמצע. תן לחבר שלך לדבר. יונה, בבקשה.

ד"ר יונה ברגור: הערה אחרונה, ואני יודע שתהיה כאן תגובה קצת יותר בוטה. אני חושב שרמת השרון והתקציב הזה, כפי שמוצע לנו, בנושא התרבות אנחנו בחסר תקצוב נוראי. סדר גודל, אחרי שמנכים מתקציב התרבות את המתנ"סים, את הספורט ואת יחידת הנוער, נשאר לפעולות תרבות, כולל שכר, סדר גודל של 11 מיליון ₪. מתוך ה-11 מיליון ₪ יש עוד שכר, סדר גודל של 3% מהתקציב הוא מעט מדי, ואחרי שאתה מוריד עוד את השתתפות התושבים, כמו למשל קניית כרטיסים בת 980,000 ₪, הסכום של התרבות, כביכול משקיעה 29 מיליון ₪, הוא הצגה לא נכונה. אני מציע שנשקול במשך השנה איך לתגבר את נושא התרבות והאמנות ברמת השרון. אני רואה את זה כפוטנציאל, כחזון שלנו בנושא של תרבות, אמנות ומוסיקה, ואני כן גורס, צר לי להגיד את זה, למרות שזה לא נובע מהחלק הראשון של הפגישה, אבל הנושא של הסטודיו הפתוח באמת קיבל השנה מכה די רצינית, בין השאר בגלל השתתפות של 700 ₪ בשביל תוכניה שאף אחד לא צריך, שאלה שמארחים בבית עוד צריכים לשלם 700 ₪.

עד כאן. אני מציע לקבל את ההצעה הזאת כמלווה את אישור התקציב.

מר מאיר דורון: קודם כל, יונה, היתה לך הפתעה שלא קיבלנו את זה בצורה בוטה לתרבות. היה פעם ראש עירייה בחולון, קראו לו פנחס אילון, אתה זוכר אותו בטח. עוד לא היה אז 250,000 בחולון, אז הוא בא ואמרו לו: 'אתה חייב להגדיל את תקציב התרבות'. אז הוא אומר: 'אני אסדר את התרבות לתושבי העיר בלי בעיות'. אמר לצי'ץ: 'אני אסבסד את האוטובוסים לתל אביב, התרבות שישלמו תל אביב'.

ד"ר יונה ברגור: זה לא תופס לגבי הרצליה, זה לא תופס לגבי רעננה. תראה מה קורה בהרצליה בתרבות.

מר אבי גרובר: הוא תקף שכאילו לא התייחסתי לשום מספר. אני ניגשתי במהלך עשרת הימים האלה, ישבתי כמה שעות טובות עם גיל, אין לי שאלה על שום מספר.

מר יצחק רוכברגר: הוא דיבר, במהלך ועדת הכספים הוא אמר.

מר אבי גרובר: מוועדת הכספים, קיבלנו 4 ימים קודם את התקציב, הוא לא רציני מספיק.

מר יצחק רוכברגר: מה התשובה?

מר אבי גרובר: אבל היום אני אומר, כל השאלות שהיו לי על כל מספר בתקציב, הלכתי לגיל, קיבלתי את כל התשובות. הבעיה שלי היא לא עם מספר כזה או אחר, אלא עם העיקרון. זהו.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני מציע, יונה, קודם כל אני מכבד ומעריך את ההערות שהערת. לא את כולן. חברים, אני מכבד ומעריך את העבודה, אמרתי לך את זה גם בוועדת הכספים, בין אם אמרתי את זה בגלוי, בין אם אפילו לחשתי לך לאוזן, וגם לאחר מכן היתה גם פגישה בינינו. רואים שעשית

עבודה. ישנן תשובות שאתה צריך לקבל. אני מציע שאת התשובות לעניינים כמו חלק מהנושאים של תקציב של אגף החינוך ואגודת הספורט ומה עם ה-20,000 ₪ דו קיום והכל. לאחר שגם אמרת, או תקציב לריקודים סלוניים ומרכז הטניס, ה-135 עכשיו שהעלית את זה פה. אני מציע שאת התשובות האלה תקבל לא כרגע. אני יכול לתת לך אותן. אתה יודע שיש פתיחות והכל פתוח בפניך, לשבת עם מיכל מנקס, יחד איתי ועם שירה לעניין, כי אנחנו מתעסקים עם החינוך. יונה, תקבל את כל התשובות. והיה ונחשוב ונראה שצריך לעשות אי אלו התאמות או אי אלו תוספות או תיקונים. יש לנו את השפיל הזה שדיברנו עליו, במסגרת הרבעון נביא את זה כמו שאמרנו בישיבה, נביא את זה לתיקון כזה או תיקון אחר. לכן חלק מההצעות שאתה העלית פה יכולות בהחלט להיבחן במהלך ה-3 חודשים הקרובים, כאשר אנחנו נביא את זה לבדיקה נוספת במהלך העדכון או ההתאמה של הרבעון. אני כרגע לא חושב שנכון לעשות את השינויים במסגרת התקציב. אני מציע לאשר את התקציב כמות שהוא, כרגע כמות שהוא, עם דף התיקונים שלך, כן. הוא קובע את המספר המדויק?

מר מאיר דורון: כן.

מר יצחק רוכברגר: מיכל, תקשיבי מה אני אומר. גם אתה, אלי. יש כאן הערות, למשל, שצריכים להתייחס אליהן לא בהיבט של הישיבה הזאת, כמו למשל הנושא של הסטודיו הפתוח. יש לזה היבטים תקציביים, יש לזה היבטים כספיים לכל הנושא. אני רוצה שנבדוק את הדברים האלה על מנת שנבוא לרבעון בצורה מסודרת, ואם צריך לעשות התאמה, תיקונים או מה, נביא אותם.

מר עידן למדן: לדוגמא, בעניין הזה של הריקודים הסלוניים, סתם כי זה הצ'ופצ'יק הכי קטן של התקציב. אני רואה שיש התחייבות עליו ל-80,000 ₪ לשנה.

מר יצחק רוכברגר: אני לא אתקן את זה. אני אגיד לך מראש, אם אתה דיברת על זה, מאחר והריקודים הסלוניים נמצאים עכשיו ממש בעיצומם, מתחיל עכשיו כל הסיפור, אז בכל מקרה, אתה יודע מה-

מר עידן למדן: השאלה שלי היא בגדול, השאלה שלי איך אנחנו נצליח לעשות את המשחק בהנחה שכל תקציב ומחלקה יריבו עליו, יתחייבו עליו.

מר יצחק רוכברגר: חלק מהדברים אפשר לתקן במהלך ה-3 חודשים האלה, חלק מהדברים אי אפשר לתקן אותם. אני לא רוצה להיכנס עכשיו לנושא הריקודים הסלוניים, אני אגיד לך את תפיסת עולמי אם כבר מדברים, ואני אמרתי את זה. מיכל באה אליי ואמרה לי: 'תשמע, אנחנו עושים תיקונים והתאמות ומשהו כזה, מה אתה אומר עם הריקודים הסלוניים, להמשיך או לא להמשיך?' תפיסת העולם שלי היתה, ככל שאני יכול לתת העשרה לילדים במסרגת החינוך, וזו תפיסה של פיתוח קואורדינציה, פיתוח נגיד התקשור בין הילדים והחיבורים.

ד"ר יונה ברגור: איציק, זה היבט פלצני.

מר יצחק רוכברגר: סליחה, אבל אני רוצה את זה.

מר גיא קלנר: זה פלצני לטעמך. אנחנו דוחים את המילה פלצנות ותיקח אותה חזרה.

מר יצחק רוכברגר: סליחה, עם כל הכבוד, כשאני מקבל את ההערות של יונה או שלך או של אחר, אני לא חייב לקבל אותן.

מר עידן למדן: איציק, אין לי בעיה, לא זאת היתה השאלה שלי, אני לא דיברתי ספציפית, הבאתי אותם בתור דוגמא. אני מקבל את הצעתך, אני שואל רק איפה יהיה לנו, אחרי שמחלקות או גופים מתחייבים על הדברים האלה במהלך התקציב-

מר גיל גורדון: לא יהיה לך.

מר עידן למדן: איפה נצליח לעשות את השינוי אם אתה אומר בערך 3 חודשים? זאת השאלה שלך.

מר שרגא קירשנר: זאת הפלצנות שאומרת שבועדות חינוך יחליטו מראש ואז כשיגישו תקציב אז יידעו על מה מגישים אותו. אתם לא יכולים לבוא עם המספרים האלה כשאתם לא יודעים מה אתם רוצים.

מר יצחק רוכברגר: איפה שיהיה אפשר לתקן נתקן, איפה שאי אפשר לא נתקן.

ד"ר יונה ברגור: איציק, אבל הגזבר לא מבין-

מר שרגא קירשנר: אתה יכול לדון במדיניות. הגזבר מבין.

ד"ר יונה ברגור: אני יכול להגיד שהסעיף הזה לא מקובל עליי.

גב' שירה אבין: יונה, אתה לא יכול באמצע שנה לבוא ולהחליט שאתה עוצר פעילות.

ד"ר יונה ברגור: למה לא?

גב' שירה אבין: אני לא חושבת שזה מקובל.

מר עידן למדן: זה אתה לא יכול, זה ברור.

גב' שירה אבין: אני חושבת שזה לא מקובל וזה לא נכון. יש לנו דברים מסוימים שנראים לנו יותר, נראים לנו פחות. בואו נשב ונדון על זה,

לא בתוך התקציב עצמו, ונחשוב לגבי שנה הבאה מה המסקנות שיש ואיך אנחנו יוצאים. אבל אנחנו עכשיו כבר באמצע שנה, אי אפשר באמצע שנה פתאום לחתוך דברים, לא עובדים ככה בשום מערכת מתוקנת.

ד"ר יונה ברגור: כלומר, מה שאת אומרת, התקציב כמו שהוא עכשיו, כזה ראה וקדש.

מר יצחק רוכברגר: לא, אני לא אמרתי את זה.

גב' שירה אבין: לא אמרתי ראה וקדש. יש דברים שהפעילות התחילה, אתה לא יכול לעצור.

ד"ר יונה ברגור: אני מקבל את ההערה שלך. אז בואו תחשבו רגע ביחד, לא תלכו לקראתי, אולי יש אפשרות להוריד מיליון ש"ח מהשתתפות תושבים בהכנסות. ואני אגיד לך איפה. מזה שמחלקת התרבות לא תהיה אמרגן לאפי נצר.

מר יצחק רוכברגר: אבל דיברנו על זה ואני לא חייב להסכים. אבל אני אגיד לך מה כן. זה בדיוק מסוג השפילים שאתה יכול לשחק ולבדוק את זה במהלך הרבעון. הערה כזאת שאתה מעיר, למשל, אפשר לבחון אותה במסגרת הרבעון. יש הערות אחרות שאפשר לבחון אותן במסגרת הרבעון, יש כאלה שתקבל תשובה מראש שלילית שלא. אני אומר לך שאני פתוח לשמוע ואתה יודע את זה. במידה ונחליט שכן – כן, לא – לא.

מר אבי גרובר: למה לא דרך הוועדות?

מר יצחק רוכברגר: עשה לי טובה, די.

גב' שירה אבין: אפשר גם דרך הוועדות ואפשר גם לשבת במהלך בנייתה תקציב ולפני.

מר אבי גרובר: הרי זה לא עניין של קצת עובדים יותר או קצת עובדים פחות.

גב' שירה אבין: אבל אתה רואה שם שיש דברים שכשאתה מגיע לכאן יושבים ומדברים עליהם.

מר יצחק רוכברגר: עם כל הכבוד, לא חבר מועצה יחליט אם אנשים ירקדו או לא ירקדו.

מר אבי גרובר: בוא נעשה כמו קריאה ראשונה בספטמבר ואז נוכל לעשות את השינויים האלה. לדון בצורה רצינית, לא לזרוק לנו את זה ב-29/12.

מר מאיר דורון: יונה, תבין משהו, אתה עשית עבודה שאני לא ראיתי. מצד שני, אתה לא אובייקטיבי, אתה סובייקטיבי בדעות שלך על הריקוד. אתה לא אוהב את הריקוד. למשל, אתה כתבת נגד תיכון אלון על הנושא הזה שלא נותנים להיכנס, על סתימת פיות. גם באותו תקציב כתבת את זה. יש אחרים שחושבים שזה לא סתימת פיות. אם יתנו בבית ספר ערבי להכניס הורים שכולים יהודים אז אותו הדבר. אז אני אומר, עשית עבודה מצוינת, אבל מצד שני אתה לא האומבודסמן שלנו שקובע את הדברים האלו. תגיד אתה את דעתך, אנחנו נגיד את דעתנו. ככה זה צריך להיות.

ד"ר יונה ברגור: אין לי ברירה אחרת.

מר יצחק רוכברגר: זה בסדר, יונה, מותר לך, אבל אנחנו ענינו. מותר לך, זה בסדר.

מר אורי לוין: יש לי שאלה לגזבר. נניח עבר רבעון, בסוף הרבעון גילינו שההכנסות שלנו הן בחסר נוראי, שלא הגענו למה שקיווינו. אז בוודאי שאתה תייצר איזושהי תוכנית שיקום כזאת או אחרת.

- מר יצחק רוכברגר:** התייעלות כזאת.
- מר אורי לוין:** תן לי לסיים את ההצעה. זה ברור לכולם. בוא נאמר שזה הפוך.
- מר גיל גורדון:** כמו שקרה בשנה האחרונה, ב-2009.
- מר אורי לוין:** בוא נאמר שזה הפוך. נניח שזה הפוך ובסוף הרבעון יש לנו עודף של מיליון ₪, לצורך העניין. לאן הוא הולך? מה עשינו עם המיליון המיותר?
- מר גיל גורדון:** לדעתי צריך לראות באמת מה היעדים, גם ברמה אפילו היותר טקטית, לא רק אסטרטגית. אולי המקום הנכון באמת זה דרך הוועדות לעשות דיונים ואז אומרים 'כן ריקודים, לא ריקודים' וכן הלאה.
- מר מאיר דורון:** לא, סליחה.
- מר גיל גורדון:** תן לי מילה.
- מר מאיר דורון:** זו לא תשובה של גזבר, אני לא מבין. זו לא תשובה של גזבר, עם כל הכבוד. הוא מקבל מאתנו את היעדים. זה הולך שאתה, אני, הוא יושבים ומצביעים.
- מר שרגא קירשנר:** זה בדיוק מה שהוא אמר אבל.
- מר גיל גורדון:** מה שאני אומר, אני כגזבר מקבל דרך הוועדות את ההנחיות לשינוי המדיניות בסעיפים כאלה ואחרים. עכשיו, היה מצב ויש עודף תקציבי, אז ב-2009 היה אותו דבר.
- מר גיא קלנר:** בסדר, אבל רבעון מספיק לזה? אם אחרי רבעון אתה רואה מיליון ₪ זה מספיק לזה? אולי רבעון שני המיליון יורד?
- מר עידן למדן:** הרעיון או ההצעה בגדול שלנו היתה הצעה מרכזית אחת. אנחנו הצענו איזשהו קונספט ואנחנו הצענו קונספט מסוים עם

קיצוצים מסוימים שאכן נראו לנו. הרעיון שלנו לנסות להגיע למצב שבו מבחינת תשלומי התושבים אנחנו איכשהו נצליח להוריד את זה.

מר יצחק רוכברגר: תגיד לי, אתם משכפלים אחד את השני בדיבור? הוא הסביר את זה כמו שצריך, תאמין לי.

מר עידן למדן: דקה, זה במשפט אחד. עכשיו השאלה שלי, אנחנו מקבלים את ההחלטה ואנחנו בוחנים את זה באמת, מנחים את הגזבר להביא רעיונות אחרים.

מר יצחק רוכברגר: לא, אנחנו לא מנחים את הגזבר שום דבר. אני אענה את התשובה.

מר עידן למדן: אוקיי, תענה, אני פשוט לוקח את מה שהצעת.

מר יצחק רוכברגר: תגידו לי, אתם עדיין על המלוח או שהסוכר עלה לכם יותר מדי? חברים, אני אענה את התשובה. תראה, השאלה במקום. אם יהיה צפי במהלך נגיד הרבעון, ונאמר שבאמת במהלך הרבעון יש תפנית שלא צפינו אותה. קורה. לחיוב אני מדבר עכשיו, עזוב את השלילה. שלילה אנחנו יודעים מה לעשות, אנחנו נבדוק את עצמנו. לחיוב אנחנו נכנס את הגופים המקצועיים, כמובן שהגופים המקצועיים חייבים יהיו לקבל את העדכון שיש לנו תוספת, ואז אנחנו נקיים דיון במסגרת או הוועדות או במסגרת הדיונים המקצועיים של מנהלי המחלקות ונראה איפה אפשר לתעל את הכסף – לכאן, לכאן. זה מה שצריך להיות.

מר אורי לוי: זה יבוא לפה?

מר יצחק רוכברגר: כן, בוודאי, חייב לבוא לפה.

מר אורי לוי: אף פעם זה לא בא לפה.

מר יצחק רוכברגר: אף פעם לא היתה תוספת.

מר מאיר דורון: סליחה, זה לא נכון, זה עובר. העברה מתקציב לתקציב זה מגיע לכאן.

מר יצחק רוכברגר: הוא לא דיבר על זה, הוא דיבר על התוספת.

מר אבי גרובר: הוא מדבר בתוך השנה.

מר מאיר דורון: בתוך השנה אני מדבר.

מר אבי גרובר: היה השנה?

מר מאיר דורון: כן. היה.

מר שרגא קירשנר: רק שזה לא עבר דרך ועדות, זה בדיוק הסיפור.

מר יצחק רוכברגר: חבריה, אני יכול לענות? תקשיבו. אם יהיה מצב שכזה, זה יכול להיעשות או במסגרת כאן, או במסגרת הדרג המקצועי, זה תמיד חייב להגיע לפה.

ד"ר יונה ברגור: רגע, איציק, אני מבקש. אנחנו הגשנו כאן הצעה מסוימת, ההצעה אומרת לאשר את התקציב ובמקביל הנושאים שהועלו כאן יובאו לבחינה במשך השנה.

מר יצחק רוכברגר: מה אני אמרתי? כן.

ד"ר יונה ברגור: אם יצביעו בעד זה, אדרבא. אני שומע כאלו אנשים שאומרים-

מר יצחק רוכברגר: לא, אני יותר טוב ממך. לא במהלך השנה, אני מבקש לאשר את התקציב כפי שהוצג ע"י הגזבר על סך 304,680,400 ₪, ובמהלך הרבעון ייערכו עדכונים, כולל ולרבות ההערות שאתה הערת לאחר שאנחנו נבדוק אותן בימים הקרובים או בשבועות הקרובים, ובכל מקום שניתן לעשות שינוי, עדכון או איזשהו תיקון, נביא את זה לרבעון. זה מה שנעשה.

- ד"ר יונה ברגור:** לא ניתן, מתאים.
- מר יצחק רוכברגר:** מתאים. זה מקובל עליך?
- מר יצחק רוכברגר:** נביא את זה, בוודאי. נדון. אוקיי, חברים, אני מבקש, מי בעד?
- מר מאיר דורון:** 13.
- מר יצחק רוכברגר:** מי נמנע? מי נגד? אבי גרובר נגד.
- מר מאיר דורון:** 1.
- מר יצחק רוכברגר:** בסדר, כצפוי. חברים, תודה רבה לכם.

החלטה מספר 13: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 13, נגד – 1) את התקציב הרגיל של העירייה לשנת 2010 ע"ס 304,680,400 ₪.

2. אישור תקציב פיתוח לשנת 2010

מר יצחק רוכברגר: מאחר שתוכנית הפיתוח הוגשה במקביל לתקציב הרגיל ולכל אחד מכם יש, ואנחנו כבר נמצאים בשעה יחסית מאוחרת, ויש כאן מצגת, והמצגת היא מכובדת מאוד ומפוארת מאוד ומפארת מאוד ומכבדת גם את אגף ההנדסה וגם את העובדים שלה וגם את רמת השרון. אני מציע שאם יש הערת לגבי תקציב הפיתוח, לא נציג כרגע את המצגת. אם מישהו ירצה לראות את המצגת יבוא לעינב, יראה את המצגת אצל עינב. ישנה חוברת, אם יש הערות לגבי החוברת תקציב הפיתוח, נדון בהערות. אין הערות – נאשר את תקציב הפיתוח ונסיים את הישיבה.

מר אורי לוי: אני מציע לאשר אותו, אבל נדון בזה בישיבה הבאה.

מר יצחק רוכברגר: אי אפשר. ברגע שאישרת אישרת. אני לא עושה בשבוע הבא, חבר'ה. עם כל הכבוד, בפעם הבאה תחסכו בדיבורים שלכם.

מר מאיר דורון: אז יהיה עד שתיים עשרה בלילה, מה קרה? אני כבר יושב פה כמה פעמים עד שתיים עשרה, פעם אתם.

ד"ר יונה ברגור: לגבי תקציב הפיתוח יש לי הצעה, מרכיב אחד של הצעה שגם כן כתובה כאן, גם הועלתה בוועדת כספים ואני רוצה לחזור עליה ולהציג את זה בפני חברי המועצה. יש כאן הכנסה צפויה של 27 מיליון ₪ על מכירת נכס של רמת השרון. ההכנסה הזאת נכנסת בכל מיני דברים בצורה דיפוזיט בתקציב ההוצאות. אני מציע לייעד את ההכנסה הזאת לתקציב פרויקטלי שיוחלט ע"י המועצה. ולנכות את זה מהוצאות תקציב הפיתוח.

מר יצחק רוכברגר: אם ולכשהנכס יימכר עפ"י חוק אנחנו מחויבים לייעד אותו למטרה ציבורית נטו.

ד"ר יונה ברגור: כיכרות זה מטרה ציבורית?

מר מאיר דורון: לא.

מר יצחק רוכברגר: מבני ציבור.

מר מאיר דורון: בית ספר זה מבנה ציבור, מותר לרכוש. אולם תיאטרון מותר לרכוש. מגרש מותר לרכוש.

מר יצחק רוכברגר: מבנה ציבור. ההערה שלך היתה בישיבת הוועדה, וטוב שהיא עולה פה גם עכשיו. אני אומר חד משמעית, לפי חוק בגין המכירה בינוי או קנייה של נכס ציבורי בלבד.

מר גיל גורדון: אנחנו מקפידים, כי זה החוק.

ד"ר יונה ברגור: אבל זה לא בא לידי ביטוי בתקציב.

מר יצחק רוכברגר: כי עוד לא נמכר הנכס.

ד"ר יונה ברגור: אבל התקציב מפרט את ההכנסות ומייעד את ההוצאות. יש כאן בעיה, יש קושי בזה.

אדר' טלי שמחה אליקים: זה תקציב מובנה, זה נכון, אבל גם בשנה שעברה את התקציב עדכנו 3 פעמים. אז במשך השנה אנחנו נדע איך ההכנסות האלה זורמות, אם הנכסים יימכרו, ואנחנו נעדכן אתכם.

ד"ר יונה ברגור: מה שאני מתכוון, איציק אמר ואני מקבל את מה שהוא אמר, אבל אני גורס לפי תפיסת עולמי, מה שאני אמרתי, להוריד את תקציב ההכנסות של הפיתוח ב-27 מיליון ש"ח ולהוריד את תקציב ההוצאות ב-27 מיליון ש"ח, וכשיגיעו ה-27 מיליון ש"ח האלו, נחליט מה לעשות איתם.

מר מאיר דורון: אנחנו הכנסנו את זה על כל מקרה שלא יהיה. לא זאת הכוונה. אנחנו מחכים, כמעט בטוח שאנחנו נקבל את כל ה-30 מיליון ש"ח שאנחנו מדברים עליהם מנווה גן. יש איזה בעיה כרגע לא למתן ההיתרים, אנחנו נותנים. מתן האכלוס, טופס 4. זאת הבעיה. אנחנו מקווים שהדבר הזה יסתדר והנכס הזה לא יימכר עבור הדבר הזה. את זה הוא העמיד כדי שנוכל להעמיד תוכנית שהיא מאוזנת. אבל הכוונה היא ללכת ועל טופס 4 אנחנו נפגשים עם מי שצריך להיפגש, אנחנו נפתור אותה, אנחנו גם נוסעים לשר התחבורה, יש לנו איזה בעיה קטנה. הדבר הזה ייפתר במסגרת נווה גן. אז אני אומר, אני לא רוצה להיכנס כאן בפורום על כל הדברים האלו, כי ייפתר במסגרת נווה גן.

מר גיל גורדון: לגבי מה שאמרת, יונה, אנחנו כרגע ברפרוף עברנו כרגע מבחינת פרויקטים, שזה יד לבנים, כמו שאתה יודע, נושא של אולמות ספורט ודברים נוספים, יש בתקציב ההשקעות בסביבות 20 מיליון ש"ח, כך שזה

בעדיפות. אני אומר, מה שיונה העיר, שהכספים האלה עפ"י חוק, ה-27, זה למעשה קצת פחות בתקציב, אתה תראה, שלמעשה באים מהמכירה, מוכתב לנו עפ"י חוק שילכו באמת למבנים ונכסים ולא לכיכרות, כמו שאמרת. עשינו בדיקה כרגע ברפרוף, בסביבות 20 מיליון ₪ בתקציב ההשקעות מיועדים למבנים. אם זה יד לבנים, אם זה אולמות ספורט וכן הלאה.

מר מאיר דורון: אם זה בית ספר נווה גן.

מר גיל גורדון: דקה. בעדיפות ראשונה. מה שיונה אומר, הוא אומר כאשר תתבצע המכירה נעצור ואז נחליט איך להוציא. מאחר ובעדיפות ראשונה יש בסביבות, וזה מה שיתאים לחוק, כן נוציא, מעבר לזה לא נחרוג פשוט, ואז נביא את זה לדיון נוסף.

ד"ר יונה ברגור: זה לא בדיוק מה שאני הצעתי. שיהיה ברור, אני חושב, וזאת ההצעה שלי, שהסכום שיתקבל מהנכס, אם זה 27 מיליון ₪ או 20 מיליון ₪ או משהו כזה, יהיה מיועד לאיזשהו פרויקט חדש גדול, לא מהסיפורים האלו.

מר יצחק רוכברגר: אז אתה אמרת לפרויקט חדש, ואני אומר לך לפרויקט ציבורי. זה מה שיהיה. אני לא יודע אם זה יהיה חדש. ואם לא יהיה פרויקט חדש, אז מה נעשה?

ד"ר יונה ברגור: אבל יש לך פרויקטים חדשים.

מר יצחק רוכברגר: בסדר, למה אני צריך לכבול לי את הידיים אבל?

ד"ר יונה ברגור: מפני שאתה כבר מקיים בהכנסה הזאת את ההוצאה.

מר מאיר דורון: אתה טועה, אני מנסה להסביר לך שזה רק רזרבה עד שיהיה מנווה גן. הכנסות מנווה גן תגענה. אם לא חודש יותר מוקדם, יותר מאוחר. ההכנסות תגענה. מגיע לנו עשרות מיליונים.

מר עידן למדן: מאיר, מה שאתה אומר זה שמכירת הנכס זו האופציה האחרונה.

מר מאיר דורון: כן. וגם אמרתי שיש למעלה מ-20 מיליון ש"ח רכישת דברים.

מר עידן למדן: יש לי רק שאלה אחת לעניין הזה של מכירת הנכס.

מר גיל גורדון: בעדיפות ראשונה, כך שאנחנו מאשרים את זה. מה שמעבר נביא לדיון.

מר עידן למדן: לטעמי, מכירת נכס צריכה להיות פתרון אחרון ולא פתרון ראשון ואתה ענית לי עכשיו, לא הבנתי את מה שאמרת עכשיו. שאלה נוספת זה מדוע אנחנו לא יכולים במקום למכור את הנכס, בהנחה שלא ייכנסו היטלי הפיתוח, דווקא לקחת הלוואה לצורך העניין.

מר יצחק רוכברגר: אם נצטרך נביא את זה לפה.

מר עידן למדן: מדוע את זה לא עשינו אלא מכירה? זאת השאלה שלי.

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: מכירת נכס ממילא תבוא לאישור מועצת העיר.

מר מאיר דורון: אני מנסה להסביר לכם, אי אפשר למכור את הנכס אם זה לא בא לכאן.

מר יצחק רוכברגר: חברים, זה לא על הפרק כרגע.

ד"ר יונה ברגור: אנחנו לא מדברים על המכירה, אנחנו מדברים על הייעוד של הכסף.

מר עידן למדן: לא זה מה שאמרת. הבנתי שאמרת שזה פתרון אחרון, אני רק שואל האם נשקלה לקיחת הלוואה או לא, זה הכל.

מר יצחק רוכברגר: דקה, אני רוצה לענות כדי לסיים את הסיפור הזה. צריך לענות פעם אחת שנבין איפה אנחנו מדברים. פה לוקחים נושא ומפתחים אותו על כלום. והיה ואם כאשר נמכור נכס, המטרה שלו היא מטרה ציבורית. אני לא רוצה כרגע להתחייב על מהי המטרה הציבורית, כי אני לא יודע כרגע. אני יודע בערך מה המטרות הציבוריות שאני רוצה לעשות, למה שאני אגביל את עצמי כרגע למצב שאני אומר היום? אני עוד לא מכרתי את הנכס. לכשנמכור את הנכס, כמובן שהכסף ייכנס לעירייה ואז נביא את זה לאישור מועצה ונגיד לעצמנו למה אנחנו מייעדים את זה, לאיזה מבנה ציבור כזה או אחר. אני לא רוצה להגביל את הידיים שלי. אני לא בטוח שנמכור אותו במהלך השנה.

ד"ר יונה ברגור: אבל זה לא נכון, בתקציב שלך כבר-

מר יצחק רוכברגר: אבל ייכנס כסף.

ד"ר יונה ברגור: אבל הוא נמצא בתקציב. אני רוצה שחלק מהתקציב הזה יהיה מיועד למה שב-2011 מתוכנן.

מר יצחק רוכברגר: יונה, אני חוזר עוד פעם. למעשה, כמו שזה מוצג, זה מעין בטוחה או ביטחון לתקציב. אנחנו בונים במהלך החודשים הקרובים על הכנסות שיגיעו מנווה גן בעיקר, ולכן זה לא יהיה רלוונטי. נכון שהוא נמצא כרגע, אבל זה מין ביטחון כזה. אנחנו נביא את זה כאשר יהיה ונדון מה לעשות עם זה. והלוואי שייכנסו לנו הכספים מנווה גן ואז יהיה לי ספייר.

ד"ר יונה ברגור: אז בוא נעשה ההפך. קניתי, שיבוא הגזבר וראש העירייה ויגיד: אם הנכס הזה לא יימכר ולא תהיינה הכנסות נוספות, אם יהיו פחות 27 מיליון ש"ח מה יירד מתקציב הפיתוח בעתיד.

מר יצחק רוכברגר: אני אומר לך שאני אעשה הכל שלא יירד כלום ואני אלך עכשיו לשיטתו של עידן, שבמקרה כזה להגיע לפה ולבקש אולי איזשהו מימון ביניים או משהו כזה.

מר טל עזגד: חברים, יכול להיות שתקבל החלטה לא לקחת מימון ביניים מסיבות כאלה ואחרות.

מר יצחק רוכברגר: אבל למה עכשיו?

מר טל עזגד: דבר אחד צריך לדבר עליו ולסכם אותו, שאם וכאשר יהיו בעיות, ולא נעמוד כרגע בדף הזה, זה יבוא לפה עוד פעם לסדרי עדיפויות חדשים.

מר יצחק רוכברגר: בוודאי.

גב' שירה אבין: זה חייב בכל מקרה.

מר גיל גורדון: משהו עקרוני אפשר להסביר? אנחנו פה נוהגים כל שנה לאשר תקציב פיתוח בעיקרון, מבחינת מה שמשרד הפנים מכתוב, אפשר אחר כך לעשות תוכניות חומש. תקציב פיתוח זה תקציב רב שנתי, זה לא משהו כזה. מה שאמרנו, אתם זוכרים בוועדת כספים, שהתקציב הזה הוא תקציב מותנה. כלומר, אם ייכנסו כספים, לפי זה נתקדם בפרויקטים. אפשר לעשות, אם אתם עושים כל פעם שייכנסו הכספים, לעשות דיון. כרגע אנחנו מאשרים עדיפות ראשונה מסוימת. אתם רוצים נקודתית – כשייכנס הכסף נעשה דיון.

מר אבי גרובר: גם בסעיף הזה אני מצטער שאני עוד פעם צריך להגיד שאני חוזר על עצמי. אבל אני אחזור על עצמי כי אני חושב שזה מספיק חשוב. אל תדאג, זה קצר. אני חושב שתקציב הפיתוח היה צריך לבוא לפה, תקציב רב שנתי של כמה שנים קדימה, אני חושב שאפשר להעריך את

ההכנסות, מול זה לבנות את ההוצאות. יש כמה פרויקטים שרצים לאורך שנים, שהייתי רוצה לראות ואני לא רואה אותם.

מר מאיר דורון: אנחנו מתכוונים לעשות מ-11 עד 15 מין תקציב-

מר אבי גרובר: בינתיים אני לא רואה את זה. אני מתייחס למה שאני רואה.

מר מאיר דורון: העשור התחיל. אנחנו הולכים לעשות מין הצעה עקרונית.

מר אבי גרובר: אמרתי את זה גם שנה שעברה. אני לא לגמרי מבין מה אפשר לעשות ב-3 מיליון ש"ח על שדרוג של סוקולוב. אני חושב שרחוב כמו סוקולוב, אם אני שומע את הסכומים שרצו לרחובות הרבה יותר קטנים, נראה לי שאם רוצים לעשות שדרוג כמו שצריך לסוקולוב אז נראה לי שצריך להשקיע קצת יותר.

מר אורן ברעוז: ה-3 מיליון ש"ח הולכים לתכנון.

מר אבי גרובר: אז זה אומר שלא מבצעים.

מר אורן ברעוז: מתכננים ואז חושבים אם הצעת התכנון טובה.

מר אבי גרובר: אוקיי, זה אחד. שתיים, אני לא בטוח שזה הולך בתקציב פיתוח, אבל עוד פעם אני חוזר, אני חושב שמתחמי בילוי צריכים להיות בתוך העיר. אמרת את עמדתך, אני אומר למה אני הולך להתנגד, זו זכותי להגיד כמה דקות. הנושא של דרך השרף שמופיע פה לביצוע, אני מתנגד.

מר מאיר דורון: זה הדבר הכי חשוב.

מר יצחק רוכברגר: מתנגד למה?

מר אבי גרובר: לדרך, לאופן הנוכחי.

- מר יצחק רוכברגר:** תתנגד וגם נעמי זהר תצביע איתך.
- מר הרצל נחום:** איפה ראית 3 מיליון ש"ח?
- מר אבי גרובר:** תקציב הפיתוח ל-2011 כתוב ששדרוג רח' סוקולוב 3 מיליון ש"ח. זה מופיע, אני לא יודע למה זה מספיק.
- אדר' טלי שמחה אליקים:** בעדיפות ראשונה.
- מר אבי גרובר:** זה הולך לפי עדיפויות, זה אפילו לא השנה, אני אומר.
- מר הרצל נחום:** הדבר היחידי שאנחנו שמנו שם זה 50,000 ש"ח כדי לשמר את התכנון שהשקענו עליו כסף כדי שלא ילך לאיבוד.
- מר אבי גרובר:** אז אני אומר לך שבתוך כל ה-100 או כמה שצריך, אני חושב שצריך קודם כל סוקולוב, לא כל מיני רחובות קטנים אחרים. אם זה היה תלוי בי. אני חושב שהדרך בה אנחנו מתכננים את דרך השרף, כשיש חלופות אחרות-
- מר יצחק רוכברגר:** זה כבר פוליטיקה, עזוב. תתנגד לדרך השרף.
- מר אבי גרובר:** זה דיון של מליאת המועצה, מותר לי להגיד למה אני מצביע נגד משהו.
- מר יצחק רוכברגר:** תתנגד, אל תבלבל את המוח.
- מר מאיר דורון:** הדרך הכי חשובה לרמת השרון זו דרך השרף. זה שנעמי זהר גרה על הגבול ויש לה 15 מטר-
- מר אבי גרובר:** אבל היה לך תכנון אחר.
- מר יצחק רוכברגר:** תתנגד. בית המשפט אמר את דברו, פרסום, הכל. שמעתי, תתנגד.

- מר אבי גרובר:** אני יכול לגמור? יש לי כמה דקות לדבר.
- מר יצחק רוכברגר:** אבי, תעזוב.
- מר אבי גרובר:** אני לא מתעכב סתם, יש סיבה.
- מר יצחק רוכברגר:** שנייה, תקשיב. תתנגד, תנמק את הסיבות, אל תעשה פוליטיקה. אל תדבר בגדול. דבר, תגיד 'התקציב לא נראה, הוא קטן, הוא גדול, הוא מוגזם', זה בסדר. דבר לעניין, לא סתם באוויר.
- מר אבי גרובר:** דרך השרף היתה צריכה לבוא יחד עם עוד שתי יציאות מערבה, שום דבר שם לא קורה, העוקף המערבי לא קורה. אתם הולכים מתוך נקמנות אישית על אנשים מסוימים ועושים את הדרך כמו שאתם עושים אותה.
- מר מאיר דורון:** אתה חוצפן אם אתה אומר נקמנות אישית, מפני שזה היה עוד לפני שכולם דיברו ובגלל ה-22 איש-
- מר אבי גרובר:** היה תוואי אחר לדרך.
- גב' שירה אבין:** היו הרבה תוואים, אז מה?
- מר אבי גרובר:** יפה, אז אתם מקדמים דרך מסוימת-
- מר יצחק רוכברגר:** די, שמענו, נו תמשיך.
- מר מאיר דורון:** אני לא יודע אם אתה יודע, אפילו התורכים נסעו בדרך הזאת.
- מר יצחק רוכברגר:** תמשיך.
- מר אבי גרובר:** יש את הנושא של צומת מורשה.
- מר יצחק רוכברגר:** שלא תעלה לי עכשיו את זה שאתה מבקש גם אתה אולימפיאדה שתהיה אצלנו. אני מקווה שזה לא יהיה.

מר אבי גרובר: קודם שהקבוצה תעלה לליגת העל. נושא של צומת מורשה, אני לא בדיוק סגור מה יש פה לתוכנית הזו או לא. אני חושב שאם אין יציאה צפונה מצומת מורשה, עיריית רמת השרון צריכה לעמוד על הרגליים האחוריות ולמנוע-

מר מאיר דורון: מה זה יציאה צפונה?

מר אבי גרובר: היום, לפי תוכניות שאני ראיתי והבנתי, יוצאים דרומה.

מר מאיר דורון: איפה זה צפונה? טלי, אל תתערבי רגע. תראה איפה זה צפון.

מר אבי גרובר: לפה. יוצאים לפה. אני רוצה שייצאו לכביש 4 לכיוון רעננה וכפר סבא. יוצאים או לא יוצאים?

מר מאיר דורון: יוצאים עם סיבוב ביוטרן.

ד"ר יונה ברגור: אין יוטרן.

מר אבי גרובר: אין יוטרן. עזוב, בואו. היום, אבל סוגרים. אתה תצא מפה ככה. אני לא ראיתי פה את התוכנית, אני לא יודע מה אישרו, אני חושב שלעשות את זה ככה שאין יציאה לכיוון צפון זה לא לעניין.

מר הרצל נחום: מה אין יוטרן? יש יוטרן, אתה טועה.

מר יצחק רוכברגר: בטח שיש, אני אסביר איך.

מר מאיר דורון: אין יוטרן בצומת העתידית.

מר אבי גרובר: עכשיו יש יוטרן, אבל כשיגמרו את הצומת לא תהיה.

מר יצחק רוכברגר: סליחה, תמשיך.

מר אבי גרובר: אנחנו מתכננים, ואני קראתי בעיתון שאתם מאמינים שהפינוי בינוי הולך לקרות, לקראת סוף השנה זה כבר יתחיל להתבצע. ככה קראתי בעיתון.

מר יצחק רוכברגר: אז תלך לעיתון, מה אתה רוצה?

מר אבי גרובר: מתישהו זה אמור לקרות.

מר מאיר דורון: אחר כך תגיד שאמרנו את זה בישיבה.

מר יצחק רוכברגר: אל תענה לו, די.

מר אבי גרובר: אני לא רואה פה פתרונות להיקפי התנועה. אנחנו דיברנו על זה באותו דיון. מביאים אלפי יחידות דיור ולא מביאים פה פתרונות. אני חושב שתקציב פיתוח כמו שצריך היה נותן פתרונות לתוכניות שלנו.

מר מאיר דורון: תגיד שאתה נגד לעשות משהו ברמת השרון, נגד התנועה. תגיד להם אתה.

מר אבי גרובר: אני הצבעתי בוועדה המקומית נגד התוכניות פינוי בינוי שלכם.

מר יצחק רוכברגר: בסדר, אתה נגד, אנחנו יודעים, זה לא אתה אפילו. אתה מצביע כי אמרו לך להצביע.

מר אבי גרובר: תתפלא.

מר יצחק רוכברגר: תאמין לי, אני יודע מי אומר לך גם. די, אני לא רוצה להיכנס לזה.

מר אבי גרובר: עזוב, אתה סתם. אתה הולך למקומות, חבל.

מר יצחק רוכברגר: אני סתם, בסדר.

- מר אבי גרובר:** המדרשה לאמנות-
- ד"ר יונה ברגור:** או, דבר על זה, בבקשה.
- מר אבי גרובר:** אתם נותנים פה, אני מבין, כמה חדרים בקומה שנייה לאמנים-
- אדר' טלי שמחה אליקים:** לא בעדיפות ראשונה.
- מר אבי גרובר:** וגם לא בעדיפות ראשונה. זה פה בתקציב הפיתוח.
- מר יצחק רוכברגר:** זה תכנון בלבד.
- מר אבי גרובר:** אה, אתה אפילו לא עושה את זה.
- מר יצחק רוכברגר:** מה אני לא עושה?
- מר אבי גרובר:** אתה אומר זה רק התכנון.
- מר יצחק רוכברגר:** כרגע.
- מר אבי גרובר:** אז אני חושב שהמקום הזה, היה צריך משם לפנות את כל מה שהשתלט שם על הנכס הזה ולעשות מהמקום הזה מרכז תרבות במורשה, לפי התוכניות.
- מר יצחק רוכברגר:** אני אשמח שתביא את זה לישיבת ועדת תכנון ובנייה.
- מר אבי גרובר:** בבקשה, אני אביא תוכנית.
- מר יצחק רוכברגר:** אמיתי, אני אומר לך.
- מר אבי גרובר:** אני אומר לך, אני אביא תוכנית מסודרת לוועדה לתכנון ובנייה, בבקשה. בינתיים זה לא מופיע פה.
- מר יצחק רוכברגר:** אני אשמח שתביא את זה לוועדת תכנון ובנייה.

- מר אבי גרובר:** סבבה.
- מר מאיר דורון:** עם מקורות כספיים, כמו בכנסת.
- מר אבי גרובר:** אני אשים את זה עדיפות עליונה.
- מר יצחק רוכברגר:** על מה דיברת? על המדרשה לאמנות?
- מר אבי גרובר:** שם, איפה הבית חם.
- מר יצחק רוכברגר:** סליחה, חשבת שאתה מדבר על הבינוי.
- ד"ר יונה ברגור:** אנחנו רוצים מרכז תרבות, אנחנו רוצים לשחרר את זה מכל הנוכחות של האנשים שנמצאים שם.
- מר אבי גרובר:** די, יונה, מספיק. תדבר בשם עצמך. אני חושב שהמקום הזה צריך להיות מרכז תרבות.
- מר יצחק רוכברגר:** אתה חושב, יופי.
- מר אבי גרובר:** הוא שאל.
- מר יצחק רוכברגר:** אז אני אגיד לך מה הולך להיות שם, מה אנחנו מתכננים. התוכנית המקורית הראשונה היתה להפוך את המקום הזה למרכז שאמנים יוצרים יהיו שם ולתת את החדרים. תוך כדי או במהלך השנתיים-שלוש האחרונות כל פעם הקונספט השתנה. הקונספט השתנה מסכומים מסוימים לסכומים של עשרות מיליונים. אלי הביא כל פעם איזה מתחמים, איזה פרויקטורים שאמרו 'אנחנו רוצים קונספט כזה, קונספט כזה', וזה נפל בגלל העלות הגדולה שלו. היום מה שהולך להיות שם, הרעיון שמתקדם שם וגם הייעוד של המקום הוא מרכז להשכלה, מה שנקרא, בית ספר. לכן אנחנו עושים שם מתחם שיהיה שם חלק ממנו מיועד לילדים מחוננים, כולל פיתוח של ספרייה, לרבות הצבה או בנייה או שילוב של אותם אמנים יוצרים, על

מנת שיבואו אמנים, יוכלו לצייר, יוכלו לפסל ויוכלו לעשות שם דברים. זה המתקן שצריך להיות שם.

מר אבי גרנבר: מה שיש שם כרגע מתפנה?

מר יצחק רוכברגר: מה יש שם? הבית חס? לא, זה יהיה משולב. הבית חס יהיה עדיין. יונה, תעשה ככה עם היד. חב"ד עושים...

ד"ר יונה ברגור: אתה הבטחת לפני הבחירות משהו אחר.

מר יצחק רוכברגר: מעולם לא אמרתי שחב"ד ייצא משם. מעולם לא אמרתי.

ד"ר יונה ברגור: הבטחת מרכז תרבות ואמנות על מתחם המדרשה ברמת השרון.

מר יצחק רוכברגר: ומה אמרתי? אני אומר.

ד"ר יונה ברגור: אתה אמרת מרכז השכלה, זה לא תרבות.

מר יצחק רוכברגר: ותרבות.

מר אורן ברעוז: חב"ד זה לא תרבות?

מר יצחק רוכברגר: אורן, די.

מר יצחק רוכברגר: זה יהיה גם זה.

ד"ר יונה ברגור: באמת, איציק, בחייך. אתה לא הוגן עכשיו.

מר יצחק רוכברגר: אני לא הוגן? אני אגיד לך למה אתם לא הוגנים. תוך כדי, הרי אנחנו כל הזמן רוצים לעשות, אני לפני 3 שנים כבר רציתי ליישם את זה. זה לא יצא לפועל בגלל שאלי הביא תוכניות, בינינו אני אומר לך, והוא איש שאני מאוד אוהב, הביא תוכניות קצת גרנדיוזיות שלא

התאימו. תן לי בבקשה לדבר, הרי אתה זורק בשביל הכותרות. אין עיתונאים, הלכו.

מר אבי גרובר: אולי זה לא בשביל הכותרות?

מר יצחק רוכברגר: בסדר. אני מתייחס ברצינות לשאלות. לכן, העסק הזה הוקפא או לא התקדם ולא התפתח. הרי היה חשוב לי לעשות את הדבר הזה, אני גם רוצה לעשות. באו אליי עכשיו בתחילת הזה ואמרו ל: 'תשמע, יש לנו בעיה, יש לנו מצוקה של מחוננים שאנחנו רוצים לתת גם למחוננים', ואמרתי: רגע אחד, לא במקום נושא של אמנים. לא במקום. אם אפשר לשלב את זה שזה יהיה גם זה וגם זה, אז למה לא?

גב' שירה אבין: מצד אחד באים ואומרים יש יותר ויותר כיתות מאה. מצד שני, כשרוצים לתת מענה למצוינות ולמחוננים-

ד"ר יונה ברגור: במרכז מורשה מחוננים? זה המקום?

מר יצחק רוכברגר: למה לא?

גב' שירה אבין: לא נעשה בית ספר.

ד"ר יונה ברגור: זה בית ספר, זה לא יהיה קהילתי.

מר מאיר דורון: יונה, אם הייתי שומע לך לא היה רימון שם היום.

ד"ר יונה ברגור: למה? הבטחתם מרכז תרבות ואמנות.

מר יצחק רוכברגר: הבטחתי ואני לא רוצה לקיים, בסדר? ככה אתה רוצה שאני אענה לך? אני רוצה לומר לך שאתם פשוט חוצפנים.

גב' שירה אבין: זה המקום שהייעוד שלו הוא של בית ספר, אי אפשר לעשות ממנו מה שרוצים.

מר אבי גרובר: מכל רמת השרון עכשיו באת על המתחם הזה?

- גב' שירה אבין:** בכל רמת השרון. מה רע במורשה? אני לא מבינה.
- מר יצחק רוכברגר:** מה הסטיגמה הזאת של מורשה שלך, מה?
- ד"ר יונה ברגור:** לא, אתם לא מבינים מה אני אומר. אני אומר שמרכז תרבות ואמנות יהיה משהו קהילתי עבור כל שכונת מורשה. בית ספר למחוננים זה אי בודד בתוך מורשה, זה מה שיקרה.
- מר אבי גרובר:** זה בא על חשבון. למה לא יכול להיות גם תרבות וגם מחוננים במורשה? למה שניהם לא יכול להיות? מה זה בא על חשבון זה?
- מר יצחק רוכברגר:** תגיד לי, היית בישיבה הזאת? עכשיו היית בישיבה, שמעת את התשובות? אמרתי גם זה וגם זה.
- ד"ר יונה ברגור:** אנחנו רוצים לעשות משהו שיעלה את מורשה.
- גב' שירה אבין:** הוא כן משפיע, בית ספר רימון, על מורשה.
- ד"ר יונה ברגור:** איך הוא משפיע?
- גב' שירה אבין:** תבוא לראות.
- מר יצחק רוכברגר:** די, יונה, מספיק. תעשה לי טובה. יש רגעים שיפה השתיקה. באמת, נו די. בושה וחרפה איך שאתם מדברים.
- מר אבי גרובר:** מי זה אתם?
- מר יצחק רוכברגר:** אתה והוא.
- מר אבי גרובר:** אני לא אמרתי שאי אפשר להיות מחוננים במורשה, זה משפט שהוא אמר. אני לא תומך בו. אני חושב שאפשר למצוא לשניהם אכסניה במורשה. זה היה מתוכנן כמרכז תרבות ואני חושב שצריך להישאר כרגע. יש בתי ספר במורשה, זה לא בית הספר היחיד במורשה.
- מר יצחק רוכברגר:** אז אני רוצה לשלב שם גם מרכז תרבות.

מר אבי גרובר: יפה.

מר טל עזגד: אני חושב שהחברים שלנו קצת מתבלבלים, אז אני אחזיר אתכם למציאות. אנחנו לא מועצת עיריית תל אביב ולא מועצת עיריית חיפה או ירושלים. אנחנו גרים ברמת השרון, רמת השרון היא קטנטנה, יש בה 40 ומשהו אלף תושבים, וכשאתם מחלקים פה את העיר וזורקים אזורים וזה, בסך הכל תניעו רגע את המכונניות, אתם ב-2.5 דקות תהיו במרכז. לא בבוקר, אבל בערב, בערב המרכז יעבוד. לכן צריך קצת פרופורציות. מורשה, מערב, אנחנו כבר חיים פה במין איזושהי, אנחנו מאבדים פרופורציות.

מר גיל גורדון: יש שם איזה אילוץ שחייבים להתייחס אליו. בית הספר הזה של המדרשה, במקור משרד החינוך השקיע בו כספים, ואם לא נעשה מזה בית ספר נצטרך לשלם פדיון תשלום למשרד החינוך.

ד"ר יונה ברגור: כמו אגף החינוך שיושב בנווה מגן, ובינתיים יושב ואף אחד לא מתרגש מזה.

מר גיל גורדון: נכון. נו, אז מה אתה מציע?

ד"ר יונה ברגור: אף אחד לא מתרגש, אז למה אתה פתאום מזה-

מר גיל גורדון: אני אומר עובדה. זה עובדתית.

מר מאיר דורון: 2.8 מיליון ש. אתה רואה, אתה לא יודע. הם משלמים 2.8 מיליון ש.

ד"ר יונה ברגור: אבל עדיין יושבים בתוך מבנה בית ספר. אז גם בשביל המדרשה, בשביל מרכז תרבות, כדאי להוציא כסף.

מר מאיר דורון: אני לא אמרתי שלא. חלק מהדברים יישארו, בהתאם למה שהוא אמר.

מר יצחק רוכברגר: אנחנו נשלב גם זה וגם זה, נשלב את זה גם לאמנים יוצרים שם, כי זה מתבקש שם להיות, וגם אין לנו ברירה, אנחנו חייבים גם לשלב שם את התלמידים המחווננים.

מר אבי גרובר: גם בית ספר, גם תרבות, גם בית חס? כל הדברים האלה?

מר יצחק רוכברגר: עוד הערות?

ד"ר יונה ברגור: אני לא יודע אם אני מצביע בעד.

מר יצחק רוכברגר: אל תצביע. אתה טועה, יונה.

ד"ר יונה ברגור: נורא בעייתי.

מר יצחק רוכברגר: מה בעייתי?

ד"ר יונה ברגור: ההצהרה האחרונה שלך נורא מפריעה לי.

מר יצחק רוכברגר: מה אמרתי? תגיד לי מה אמרתי, שלא יהיה? למה אתה שומע מה שאתה רוצה לשמוע?

ד"ר יונה ברגור: לא נכון, איציק, אני ממש לא זה. אני בא בכוונות חיוביות. אני רוצה לראות באזור המדרשה מה שחשבו עליו, כולל גם אתה, מרכז תרבות. לא בית ספר. בית ספר תקים ב-

מר יצחק רוכברגר: הוא לא בית ספר, הוא מרכז לחוננים שיהיה שם גם.

גב' שירה אבין: זה מצוינות של ילדים.

מר יצחק רוכברגר: עד לפני חודשיים זה לא נולד בכלל, תקשיב.

מר שרגא קירשנר: זו פעילות של פעמיים בשבוע.

ד"ר יונה ברגור: ובשאר הזמן מה יהיה שם, ריק?

גב' שירה אבין:

מה פתאום פעמיים? כל השבוע, שרגא.

מר יצחק רוכברגר:

תקשיב לי. הנושא הזה עלה רק לפני חודשיים.

תפיסת העולם שלי היתה לאורך כל הדרך לעשות שם את המרכז כמו שאמרת. באו אליי ממחלקת החינוך, לרבות שירה והמנכ"ל, ואמרו לי: ישנה בעיה. וגם הגזבר, נדמה לי, נכון?

מר גיל גורדון:

כן.

מר יצחק רוכברגר:

אמר לי: 'תשמע, ישנה בעיה. כשאתה מייעד את

השטח הזה, את המבנה הזה, רק לפעילות מסוימת שהיא איננה קשורה לתחום הלמידה, וזה לא משנה כרגע מצוינות, יש לנו בעיה כי אנחנו נצטרך לפדות את זה בהמון כסף. אז אמרתי, בואו נמצא את הדרך ואת הוורסיה איך אנחנו משלבים את זה שזה יהיה גם זה וגם זה. שים רגע עכשיו שלש וקו נטוי.

מר אבי גרובר:

אז למה הבית החם נשאר שם? למה הכל נשאר שם?

מר יצחק רוכברגר:

למה אתה מפריע לי? בית חם נשאר שם והוא נשאר

כי הוא עוזר לשכונה, ואני לא רוצה לענות לך יותר ואל תפריע לי, די, מספיק. אתה לא בסדר. די. אני עונה ברצינות. אתה רואה בנאדם שואל שאלה והוא די מתייסר עם עצמו לגבי זה, כי הוא שואל ברצינות למרות שיש בינינו כאילו התנצחות בעניין הזה. לכן באתי ואמרתי דבר אחד. מאחר שאני לא רוצה גם להפסיד כאן כסף, לא רוצה שאנחנו נשלם סתם כספים, ואין לנו את הכסף עכשיו גם לשלם, בואו נשלב את זה גם זה וגם זה. שאלתי, ניתן לשלב? אמרו לי כן. אז אמרתי: מאה אחוז. דיברתי עם אלי, אמרתי לאלי: תפסיקו עם הרעיונות הגרנדיוזיים, תפסיקו עם הסיפורי אלף לילה שמביאים לי מפה יזם ומשם זה. קחו חדרים, תייצרו חדרים, תתנו לאמנים, תעשו את זה מין פיאצה שם כמו שדיברנו. אנחנו חייבים לשלב על זה, אני ואתה על הנושא

הזה. אנחנו נשב על זה מיד עכשיו אחרי אישור התוכנית על מנת לגבש את הקונספט שיהיה גם זה וגם זה. זאת הנקודה. אני לא חוזר בי מהעניין הזה שצריך להיות שם את זה, האמן לי.

אני מבקש, ברשותכם, לאשר את תקציב הפיתוח על סך 124,879,000 ₪. עידן למדן, אני חוזר, אני בעוד 10 ימים אשב איתך על הנושא של התוכנית הזאת לגבי הקונספט הזה.

מר עידן למדן: אני רק מסתייג מהעניין של רח' השרף. חוץ מהסעיף של רח' השרף.

מר יצחק רוכברגר: מותר לך להסתייג, כי אתה גר שם, בסדר. מי בעד?

מר טל עזגד: הוא לא מסתייג, אז הוא מנוע מלהצביע.

מר עידן למדן: אני בעד התקציב.

מר יצחק רוכברגר: הוא בעד התקציב רק למעט הנושא של דרך השרף, בסדר.

מר עידן למדן: אני מסתייג מהתקציב של רח' השרף.

מר יצחק רוכברגר: בסדר גמור. מי בעד? כולם.

מר מאיר דורון: 9.

מר יצחק רוכברגר: מי נגד? תודה.

החלטה מספר 14: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 9, נגד – 1. מר עידן למדן בעד, למעט סעיף בנושא דרך השרף) את תקציב הפיתוח לשנת 2010 ע"ס 124,879,000 ₪

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני רוצה, ברשותכם. עידן, אני עוד פעם מזכיר, תקבעו לי פגישה עם עידן, אלי שגיא, מנכ"ל העירייה, לגבי המדרשה לאמנות. גם את. חברים, תודה רבה.

מר מאיר דורון: רגע, את המצגת עכשיו. להציג את המצגת. מי שרוצה שיישאר למצגת.

פרח מלך
עוזרת ראש העירייה
וסמנכ"ל העירייה

קובץ החלטות

1. אישור תקציב העירייה לשנת 2010

החלטה מספר 13: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד - 13, נגד - 1) את התקציב הרגיל של העירייה לשנת 2010 ע"ס 304,680,400 ₪.

2. אישור תקציב פיתוח לשנת 2010

החלטה מספר 14: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד - 9, נגד - 1. מר עידן למדן בעד, למעט סעיף בנושא דרך השרף) את תקציב הפיתוח לשנת 2010 ע"ס 124,879,000 ₪